

UNIVERZITA PALACKÉHO V OLOMOUCI

Filozofická fakulta

Katedra politologie a evropských studií

Jiří Černohous

Dopady Trumpovy imigrační politiky na strukturu imigrace do USA

**The impact of Trump's immigration policies on the structure of
immigration to the United States**

Bakalářská diplomová práce

Vedoucí práce: Mgr. Hynek Melichar, Ph.D.

Olomouc 2022

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou diplomovou práci na téma „*Dopady Trumpovy Imigrační politiky na strukturu imigrace do USA*“ vypracoval samostatně a uvedl veškerou literaturu a zdroje, které jsem použil.

V Olomouci dne 24. 4. 2022

Podpis

Poděkování

Na tomto místě bych rád poděkoval Mgr. Hynku Melicharovi, Ph.D., za věcné připomínky, cenné informace a odborné vedení práce.

Obsah

Přehled použitých zkratk	5
Seznam grafů	6
Úvod	7
1 Imigrační systém v USA	10
1.1 Federální agentury a jejich role v imigraci	13
2 Uprchlík a žadatel o azyl, základní vymezení	16
3 Historie přístupu americké imigrační politiky vůči uprchlíkům	19
4 Trumpova imigrační politika vůči uprchlíkům	23
4.1 Refugee ceilings.....	25
4.2 Refugee ban	26
4.3 Ukončení programu CAM	29
4.4 Kapacity pro přesídlení.....	30
5 Politika vůči žadatelům o azyl na hranici s Mexikem	32
5.1 Upevnění jižní hranice	32
5.2 Zpřísnění podmínek žadatelům o azyl a pohovory	36
6 Analýza dopadu politik Trumpovy administrativy na strukturu imigrace	39
Závěr	45
Anotace	47
Prameny a literatura	48
Přílohy	64
Abstrakt	73
Abstract	74

Přehled použitých zkratk

ACLU American Civil Liberties Union

AIC American Immigration Council

AOR Affidavit of Relationship

CAM Central American Minors

CBP Customs and Border protection

CFR Council on Foreign Relations

CGRS Center for Gender & Refugee Studies

CMS Center for Migration Studies

DACA Deferred Action for Childhood Arrivals

DAPA Deferred Action for Parents of Americans and Lawful Permanent Residents

DHS U.S. Department of Homeland Security, Ministerstvo vnitřní bezpečnosti

DOJ United States Department of Justice Office of the Attorney General

DOS The United States Department of State

GAO United States Government Accountability Office

HARP Humanitarian Asylum Review Process

HR United States House of Representatives

IBSI the Interagency Border Inspection System

ICE Immigration and Customs Enforcement

INA Immigration and Nationality Act

IRAP International Refugee Assistance Project

LPR lawful permanent residents

MPI Migration Policy Institute

MPP Migration Protection Protocols

PACR Prompt Asylum Case Review

RSC U.S. Department of State Resettlement Support Centers

SAO Security Advisory Opinion

UNHCR Úřad Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky

USCA4 United States Court of Appeals for the Fourth Circuit

USC United States Code

USCIS United States Citizenship and Immigration Services

USDC United States District Court

USRAP United States Refugee Admissions Program

Seznam grafů

Graf 1: Počet cizinců, co získali status LPR podle typu víza od roku 2001-2020.....	39
Graf 2: Podíl držitelů statusu uprchlíka a azylu ze všech LPR v letech 2001-2020.....	40
Graf 3: Přijetí uprchlíci v letech 2001-2020	41
Graf 4: Náboženské vyznání přijatých uprchlíků	41
Graf 5: Počet přijatých affirmative a defensive asylums v letech 2001-2020	43
Graf 6: Procentuální úspěšnost žádostí na imigračním soudu v letech 2001-2020	43

Úvod

Migrace je jedním z klíčových faktorů, který umožnil bezprecedentní růst ekonomiky Spojených států amerických (dále jen USA) a upevnil jejich mocenské postavení na mezinárodním úrovni. Mezinárodní migrace do USA do roku 1990 byla předmětem *low politics*, od téhož roku začala být migrace spojována s národní bezpečností a suverenitou státu. USA v průběhu své existence aplikovaly různé druhy imigrační politiky, od restriktivní politiky po liberální model(y). Dodnes se však v USA nepodařilo najít adekvátní podobu migrační politiky, která by ji dokázala efektivně kontrolovat.

Trump kritizoval předchozí administrativy z toho, že nedokázaly zajistit jižní hranici, obhajoval výrazné omezení legálního i nelegálního přistěhovalectví a učinil řadu kroků, mnohé prostřednictvím výkonných opatření, k přetvoření imigrační politiky. Práce si klade za cíl zjistit, jaký dopad měla Trumpova imigrační politika na charakter nucené mezinárodní migrace do USA v době jeho administrativy. Pro účely bakalářské práce byla zvolena kvalitativní analýza zdrojových textů. Následné změny provedené výkonnou mocí a jejich dopady byly ověřeny řadou determinantů, které jsou porovnávány s daty od roku 2001 a v některých případech od roku 2012. Data začínají rokem fiskálním 2001, protože se jednalo o začátek novodobé éry kontroly imigrace po teroristických útocích z 11. září téhož roku a končí rokem fiskálním 2020, koncem Trumpova funkčního období.

Na základě teorie *push & pull* teorie je mezinárodní migrace způsobena rozdílnou situací mezi zemí původu a zemí přijímací. *Push* faktory se projevují v původní zemi migranta. Jedná se o negativní podmínky, kvůli kterým chce člověk opustit zemi. Lze sem zařadit například nedostatek ekonomických příležitostí, špatné zdravotnictví a vzdělání, vysoký populační růst, politické represe, přírodní katastrofy, sucho apod. Naopak *pull* faktory lze označit potenciální výhody, které lákají k emigraci právě do dané země. Za tyto faktory lze označit například dostupnost pracovních příležitostí, příznivé podnebí, lepší zdravotnické služby, politickou svobodu apod.

Pokud se potenciální emigrant rozhodne k emigraci, tak jen málokdo dokáže identifikovat pouze jednu příčinu, kvůli které se vydal na cestu. Toto rozhodnutí je dáno ve většině případů kombinací několika faktorů, jedná se tedy o multifaktorovou podmíněnost migračního procesu. Multifaktorová podmíněnost migračního procesu je patrná i při tvorbě migrační politiky. Daný model platí pro dobrovolnou migraci, ale pokud se jedná o nucenou migraci, tak z daného modelu musíme vyřadit ekonomické

faktory a dobrovolnost jedince emigrovat. Rozhodnutí zde nepřichází zevnitř, ale jako reakce na události vnějšího prostředí.

Termínem migrační politiky označujeme politiky směřující k přímě či nepřímé regulaci a řízení pohybu lidí přes mezinárodní hranice. Imigrační politiky jsou svébytnou součástí migračních politik, stejně jako politiky integrační a politika azylová a uprchlictví (Baršová & Barša, 2005, s. 9-11). Podle světového experta na uprchlické právo profesora James C. Hathaway je azylová politika: „*jako pohotovost v nemocnici. Je to místo, kam cizinec jde, aby byl v bezpečí, aby získal pomoc, kterou potřebuje. Není to místo, které mu poskytne nový domov, ale místo které mu poskytne možnost začít znovu žít.*“ (the Ethics Centre, 20017).

Terminologie v migračních studiích není jednotná a je často zaměnitelná, proto v tomto textu se migrační politiky budou označovat pod pojmem imigrační politiky, protože takto je označuje americká vláda, azylová politika bude označována politika vůči žadatelům o azyl. Co se v angličtině označuje jako *refugee policy* v tomto textu bude označeno jako politika vůči uprchlíkům.

Předpoklad Trumpovy administrativy byl, že prostřednictvím své politiky dokáže kontrolovat migraci do USA. Do vztahu, kdy stát se snaží svou migrační politikou kontrolovat nucenou mezinárodní migraci, vstupují intervenující faktory, které mají jak vliv na samotný charakter imigrace, tak i na tvorbu migrační politiky. Jedná se převážně o situaci na trhu práce, mezinárodní právo a globalizaci, stav hospodářství, ekonomické zájmy státu, reflexi zahraniční politiky, domácí politiky, politické strany, zájmové skupiny, Covid-19, ale také i na samotné velikosti imigrace.

Práce se zabývá pouze politikami, které směřují vůči žadatelům o azyl a uprchlíkům, ale je nutné brát v potaz, že pokud dojde k restrikci jednoho typu migrační politiky dojde i k vyššímu tlaku na jiný a vice versa. Nařízení směřované proti ilegální imigraci jako byla politika nulové tolerance, separace a detence rodin a zpřísnění pracovních víz, ovlivnilo vyšší počet žadatelů o azyl na jižní hranici. S příchodem pandemie v roce 2020 vešla v platnost řada nařízení, které značně redukovala možnost imigrovat do USA, proto se v práci popisují převážně politiky do roku konce 2019. Došlo k dočasnému pozastavení přesídlování uprchlíků a v platnost vešla řada zákazů k cestování do USA. Omezení cestování a zavedení zdravotnického zákona 42 přineslo možnost odmítnout jakéhokoliv nelegálního imigranta žádajícího azyl a zamítnout řadu víz. Jako důvod byl uváděn strach z rozšíření Covidu-19 mezi americké občany.

První kapitola popisuje, jak funguje imigrační systém v USA. Druhá kapitola popisuje rozdíl mezi statutem uprchlíka a azylantem v USA. Třetí kapitola se zabývá historií vývoje uprchlictví v USA od 20. století. Čtvrtá kapitola popisuje nařízení vydaná Trumpovou administrativou, která mají vliv na uprchlíky a pátá zase vůči žadatelům o azyl na jižní hranici. Poslední kapitola se zabývá analýzou dat.

Základními prameny pro práci jsou, výkonná opatření Donalda Trumpa a nařízení, vydána agenturami Ministerstva vnitřní bezpečnosti, Ministerstvem zahraničních věcí a Ministerstvem spravedlnosti vztahující se k nucené migraci. Data o nucené mezinárodní migraci do USA byla získána z oficiálních stránek amerických úřadů, konkrétně z *Department of Homeland Security*, *USCIS*, ale i ze stránek *UNHCR* a *Refugee Processing Center*. Oficiální databáze byly zvoleny především z toho důvodu, aby zajistily důvěryhodnost a poskytly co nejpřesnější data. Dalším zdrojem dat a literatury byl *Migration Policy Institute (MPI)* a *American Immigration Council (AIC)*, protože se jedná o apolitické think tank organizace, které zajišťují objektivní zhodnocení jednotlivých nařízeních.

Při psaní práce jsem zvolil převážně primární zdroje literatury. Zmíněné organizace a instituce vytvářejí vlastní reporty migračních politik a kritické hodnocení přinášejí zejména autoři think tanků jako je Jessica Bolter, Muzaffar Chishti, Doris Meissner, Sarrah Pierce, Andrew Selee a Ariel G. Ruiz Soto. Nucená migrace je většinou součástí děl zabývajících se legální ekonomickou migrací. Jedná se především o publikace, jichž autory jsou Carl Bankston, Pavel Barša, Andrea Baršová, David C. Brotherton, James C. Hathaway a Philip Kretsedemas

1 Imigrační systém v USA

Imigrační politika USA je realizována udělením nebo odmítnutím vydání víza. Existují dva typy víz: přistěhovalecká (immigrant) a nepřistěhovalecká (nonimmigrant), která by se dala nazvat jako dočasná (AIC, 2021b). O nepřistěhovalecká víza žádají občané třetích zemí, kteří cestují do USA dočasně, většinou přímo na americkém konzulátu nebo ambasádě. Prevažně daná víza mají platnost půl roku až rok, ale dají se obnovovat. Typ potřebných nepřistěhovaleckých víz je definován imigračním zákonem a souvisí s účelem cesty, nejčastěji však jedná o víza spojená s turismem, dočasnou prací nebo studiem (The American Dream, n.d.).

Pokud potenciální imigrant chce žít v USA dlouhodobě a časem se i naturalizovat musí se ucházet o přistěhovalecké vízum. Veřejný diskurz nazývá dané imigranty jako držitele zelených karet, v americkém právním systému se tyto osoby označují jako *lawful permanent residents* (LPR). Získání daného víza imigrant dostane zelenou kartu, která mu dává právo k trvalému pobytu, volnému přístupu k americkému trhu práce, podnikání a vlastnění majetku, ale i k částečnému přístupu k sociálnímu systému, jako je finanční pomoc na veřejných vysokých školách a univerzitách. Nemá ale povolení volit v národních volbách. Na druhé straně může občan USA žít, pracovat a volit ve všech státních a národních volbách. Podle typu víza může LPR po třech, anebo pěti letech začít proces naturalizace a stát se občanem USA (DHS, 2022a).

Soubor zákonů, kterými se řídí imigrační politika USA, se nazývá *Immigration and Nationality Act*, dále jen INA. Americké imigrační právo je založeno na následujících principech, díky kterým lze získat zelenou kartu: sloučení rodin, přijímání imigrantů s dovednostmi, které jsou cenné pro americkou ekonomiku, ochrana uprchlíků a žadatelů o azyl a podpora rozmanitosti. Ochrana uprchlíků a žadatelů o azyl bude podrobně rozebrána v následujících kapitolách (USCIS, 2019b).

INA umožňuje Spojeným státům udělit každý rok až 675 000 trvalých přistěhovaleckých víz napříč různými kategoriemi. Kromě těchto 675 000 víz INA nestanovuje žádný limit pro roční přijímání manželů/manželek, rodičů a dětí mladších 21 let (AIC, 2021b).

Víza vydávaná za účelem sjednocování rodin umožňují občanům USA a LPR přivést určité rodinné příslušníky do Spojených států. První typ kategorie víz je *immediate family of U.S. citizens*. Pro bezprostřední příbuzné občanů USA je každý rok k dispozici neomezený počet víz. Potenciální přistěhovalci v této kategorii musí splňovat standardní

kritéria způsobilosti a předkladatelé petic musí splňovat určité věkové a finanční požadavky. Bezprostřední příbuzní jsou manželé/manželky občanů USA, svobodné nezletilé děti občanů USA do 21 let a rodiče občanů USA (USCIS, 2020c).

Druhá kategorie víz je *Family-sponsored preference visas*. Každý rok je k dispozici omezený počet víz v rámci systému rodinných preferencí. Potenciální přistěhovalci v systému rodinných preferencí musí splňovat standardní kritéria způsobilosti a předkladatelé petic musí splňovat určité věkové a finanční požadavky. Systém rodinných preferencí zahrnuje dospělé děti, sourozence občanů USA (žadatel musí mít alespoň 21 let, aby mohl požádat o sourozence) a rodinné příslušníky LPR, jako manžel/ka a nemanželské, nezletilé a dospělé děti (USCIS, 2022a).

Kongres zavedl komplikovaný systém pro výpočet maximálního počtu víz alokovaný pro *family-sponsored preference visas*. Číslo víz pro každý fiskální rok se určí tak, že z celkového počtu víz alokovaných k *family-based migration*, což je 480 tisíc, se odečte počet víz pro *immediate relative visas* vydaných během předchozího roku a počet cizinců „podmínečně propuštěných“ do Spojených států během předchozího roku. K tomuto součtu se poté přičtou všechna nevyužitá čísla zaměstnaneckých preferenčních přistěhovalců z předchozího roku, aby se stanovil počet víz, která jsou k dispozici pro přidělení prostřednictvím systému preferencí rodiny. Podle zákona však počet rodinných víz přidělených prostřednictvím preferenčního systému nesmí být nižší než 226 000. Počet přímých příbuzných často přesahuje 250 000 v daném roce a spouští tak minimum 226 000 pro preferenční víza. Výsledkem je, že celkový počet rodinných víz často přesahuje 480 000 (Gellat, 2019).

Aby potenciální migrant byl přijat pomocí daného programu musí být způsobilý, tedy projít lékařskou prohlídkou a mít řádná očkování, nově i vakcínu proti Covid-19, výpis z trestního rejstříku a jiné a mít sponzora. Sponzorem je myšlen americký občan nebo LPR, který musí dokázat legitimitu vztahu, splňovat minimální příjem a podepsat čestné prohlášení o podpoře, kdy se sponzor zavazuje k finanční odpovědnosti za člena/y rodiny po příjezdu do Spojených států nebo při úpravě statusu LPR v rámci Spojených států. Systém preferencí rodiny určuje čtyři úrovně preferencí, kdy každá preference má různá označení víz. První preference, kdy sponzor je americký občan a rodinný vztah musí být nemanželské dospělé děti, představuje z 226 000 víz limit 23 400. Dále je tu druhá preference A, kdy sponzor je LPR a vztahuje se k manželí/ce a nezletilým dětem, limit víz je 87 900. U druhé preference B je sponzor též LPR a vztahuje se na nemanželské dospělé děti. Limit v této kategorii je 26 300. Třetí preference platí pro dospělé děti

ve svazku, kdy sponzor je americký občan, tady je limit 23 400. Poslední, tedy čtvrtá preference, kterých se vydává 65 tisíc ročně, nastává v situaci, kdy sponzor je rovněž americký občan a vztahuje se k sourozencům (Gellat, 2019; USCIS, 2020c; 2022a).

Přistěhovalecká pracovní víza jsou pro cizince, kteří se snaží imigrovat na základě jejich pracovních dovedností. Celkový limit pro imigranty s *permanent-based* visa je 140 000 ročně. Tento počet zahrnuje imigranty plus jejich způsobilé manželky a nezletilé svobodné děti, což znamená, že skutečný počet imigrantů založených na zaměstnání je každý rok nižší než 140 000. (Kandel, 2018).

Celkový počet dostupných víz je pak rozdělen do pěti preferenčních kategorií. Kategorie byly vytvořeny jako součást zákona o přistěhovalectví z roku 1990 a číselné limity, které stanovuje, nebyly od té doby upravovány, stejně jako v případě rodinných preferencí (AIC, 2021b). První preferenční kategorie EB-1 je pro pracovníky s mimořádnými schopnostmi v umění, akademické sféře, businessu nebo sportu. Kategorie EB-2 je pro vysoce kvalifikované odborníky s minimálně bakalářským titulem a pěti lety pracovních zkušeností nebo s magisterským titulem. Jedná se zde především o pozice spojené s národními zájmy USA, třeba lékaři nebo vědci. Kategorie EB-3 je určena pro absolventy bakalářských programů, vyučených pracovníků, ale i pro nekvalifikované osoby, co se dají vyučit do dvou let. Počet nekvalifikovaných pracovníků je omezen speciální kvótou a nemůže přesáhnout počet 5 000. Limit víz za fiskální rok je pro kategorie EB-1, EB-2 a EB-3 identický, tedy 40 040. Pro kategorie EB-4 a EB-5 je stanoven také stejný limit víz a to 9 940. EB-4 je pro zvláštní přistěhovalce (zaměstnanci církve, bývalí zaměstnanci USA, reportéři a žurnalisté). Poslední kategorie EB-5 pro investory z řad imigrantů. Osoby, které investují alespoň jeden milion dolarů do podniku. Většinou se jedná o technologické startupy, který zaměstnává alespoň deset amerických pracovníků na plný úvazek. Dříve byla minimální hranice půl milionu dolarů, ale tlakem veřejnosti se minimální kapitál navýšil na konci roku 2019. Téměř všichni potencionální migranti ucházející se o pracovní vízum, s výjimkou některých vysoce kvalifikovaných přistěhovalců a investorů, musí mít zaměstnavatele, který jim bude sponzorovat vízum (Kandel, 2018; USCIS, 2022d).

Kromě limitů pro různé kategorie imigračních preferencí, INA také stanoví limit na to, kolik imigrantů může přijít do Spojených států z jedné země. V současné době nemůže žádná skupina stálých přistěhovalců (rodinných a pracovních založených dohromady včetně i vízové loterie) z jedné země překročit sedm procent celkového počtu lidí přistěhovalých do Spojených států během jediného fiskálního roku. Hlavní důvod je

prevence, která má zabránit jakékoliv skupině imigrantů ovládnout migrační toky do Spojených států (AIC, 2021b).

Další způsob, jak imigrovat do USA je pomocí *Diversity Visa Program*, který byl vytvořen zákonem o přistěhovalectví z roku 1990 (Immigration Act of 1990) a jehož cílem bylo zvýšit imigraci ze zemí s nízkou diasporou v USA. Každý rok je prostřednictvím počítačem generované loterie náhodně přiděleno 55 000 víz občanům zemí, které v předchozích pěti letech vyslaly do USA méně než 50 000 imigrantů. Z 55 000 je až 5 000 zpřístupněno využití programu *Nicaraguan Adjustment and Central American Relief Act*, vytvořeného v roce 1997 za účelem poskytnutí pomoci některým žadatelům o azyl, kteří požádali o azyl před určitým datem. To má za následek snížení skutečného ročního limitu víz pro rozmanitost na 50 000. Potenciální žadatel z kvalifikované země se může přihlásit do vízové loterie za předpokladu, že má hotové středoškolské vzdělání nebo v posledních pěti letech pracoval dva roky v profesi vyžadující vyučení (Wilson, 2019, s1-3). V letech 1995 až 2017 nejvíce z tohoto programu benefitovali imigranti z Afriky (Etiopie, Nigérie, Egypt) a jihovýchodní Evropy (Ukrajina, Albánie, Bulharsko) (Wilson, 2019, s4, 6).

Vzhledem k vývoji pandemie v dubnu 2020 musel prezident Donald Trump daný program pozastavit. Tímto činem až 43 tisíc potenciálních držitelů víz ztratilo šanci imigrovat do USA, což řadu z nich přimělo podat žalobu na federální vládu ve snaze víza získat (Spagat, 2020).

1.1 Federální agentury a jejich role v imigraci

Teroristické útoky ze dne 11. září 2001 vedly americkou společnost a vládu k přehodnocení soudobého vnímání bezpečnosti, prevence hrozeb a otázek spojených s imigrací. Hned v říjnu téhož roku byl tedy přijat kontroverzní zákon *The Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act (USA PATRIOT Act)*, který nejen narušoval soukromí občanů USA, ale taky měl za následek vyšší kontrolu víz (Bankston, 2010, s. 551).

25. 11. 2002 podepsal tehdejší prezident George W. Bush další zákon, *Homeland Security Act*, který vytvořil nový úřad, Ministerstvo vnitřní bezpečnosti (DHS). Úřad implementoval 22 agentur, které předtím měly problémy s výměnou informací a postupovaly v otázce bezpečnosti často nejednotně (DHS, 2022b). 1. 3. 2003 byl implementován do DHS i Imigrační a naturalizační úřad Spojených států, jehož kompetence posléze přešly na podřízené organizace v rámci DHS (USCIS, 2020d).

O vykonávání imigrační politiky se starají tři úřady a každý plní odlišnou funkci (DHS, 2022b).

Customs and Border protection (CBP) střeží téměř 13 000 km hranic sdílených s Mexikem a Kanadou a také pobřežní vody kolem Floridy a Portorika. Agenti CBP jsou první jednotlivci zastupující americkou vládu, se kterými se migranti setkávají při pokusu vstoupit na území USA. Hlídkání hranice slouží především k ochraně před nelegálním vstupem, nezákonnou činností nebo jinými hrozbami pro národní suverenitu a národní a ekonomickou bezpečnost (CBP, 2022; Haddal, 2010, s1-5).

Immigration and Customs Enforcement (ICE) je hlavní vyšetřovací složkou DHS. Jeho primární cíl je zabezpečení národních hranic a ochrana integrity imigračního systému. ICE má na starosti zajištění ilegálních imigrantů a jejich biometrickou a biografickou identifikaci. Zaměstnanci úřadu operují na hranicích, ale i uvnitř státu a provádí zadržování a deportaci cizinců (ICE, 2021).

Citizenship and Immigration Services (USCIS) má na starosti vízovou politiku a agendu s ní spojenou. USCIS má v jurisdikci integrační infrastrukturu a naturalizaci cizinců. Ministerstvo spravuje systém *E-verify*, díky kterému si zaměstnavatel elektronicky ověří způsobilost nových zaměstnanců z řad imigrantů. Pod USCIS také spadají humanitární programy, převážně tedy azylová politika vůči uprchlíkům (USCIS, 2020a).

Kromě DHS vstupuje do imigrace i Ministerstvo spravedlnosti, Ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb a Ministerstvo zahraničí (US department of state), které je odpovědné za národní zahraniční politiku a mezinárodní vztahy (U.S. Department of State, n.d.).

Executive Office for Immigration Review je složka ministerstva spravedlnosti, která byla vytvořena 9. ledna 1983 spojením Výboru pro žádosti o imigraci a Imigrační a naturalizační služby. Hlavním posláním Výkonného úřadu pro hodnocení imigrace je spravedlivě a účelně posuzovat případy přistěhovalců. Výkonný úřad pro kontrolu přistěhovalců vede imigrační soudní řízení, odvolací přezkumy a správní slyšení pod dohledem generálního prokurátora (Executive Office for Immigration Review, 2021).

Pod ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb spadá Úřad pro přesídlení uprchlíků (Office of Refugee Resettlement), který vznikl na základě dokumentu *Refugee Act* v roce 1980. Úřad pro přesídlení uprchlíků nabízí podporu všem cizincům, kteří se do USA dostali pomocí humanitárních programů. Jedná se tedy o uprchlíky, oběti

obchodování s lidmi, žadatelů o azyl a dětí bez doprovodu. Posláním a účelem Úřadu pro přesídlení uprchlíků je pomáhat při procesu přemístění a poskytovat potřebné služby jednotlivcům, kterým byl udělen azyl ve Spojených státech (Office of Refugee Resettlement, 2022).

2 Uprchlík a žadatel o azyl, základní vymezení

Lidé, kteří prchají před pronásledováním ve své domovské zemi, mohou získat status uprchlíka nebo azyl, což jim umožňuje zůstat v USA, dokud nebude bezpečný návrat do jejich domovské země. Aby se člověk kvalifikoval jako uprchlík nebo azylant, musí v minulosti zažít pronásledování nebo mít opodstatněný strach z pronásledování v budoucnosti ve své domovské zemi (§1101 INA).

Hlavní rozdíl mezi azylanty a uprchlíky je v tom, kde začínají se svou žádostí. Lidé fyzicky mimo USA musí požádat o status uprchlíka. I když byl jedinec Úřadem vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) označen za uprchlíka, stále bude muset samostatně podat žádost vládě USA, která rozhodne, zda jedince přijme. Uprchlíci musí být běžně mimo svou zemi původu, ale americký prezident může pověřit USCIS, aby zpracovala některé jednotlivce v jejich domovských zemích. Žadatel o azyl nemůže žádat o danou mezinárodní ochranu, dokud se nedostanete na půdu USA. Azylanti nepotřebují k udělení azylu finanční sponzory. Neexistuje žádný roční limit na počet osob, kterým byl udělen azyl (§1101 INA; §1158 INA).

Dalším rozdílem mezi těmito statusy je cesta, jakou žadatel získá status LPR a občanství USA. Jeden rok po udělení azylu se jednotlivec může rozhodnout požádat o status LPR a pokud mu je udělen, může tato osoba usilovat o občanství po pěti letech (§316(a) INA). Naopak uprchlík musí požádat o status LPR jeden rok po vstupu do Spojených států a může také požádat o občanství po pěti letech od udělení statusu LPR. Když je však azylantovi status LPR udělen, USCIS zpětně datuje status jeden rok od data schválení. U uprchlíků, kteří žádají o status LPR, je jejich schválení zpětně datováno k datu jejich vstupu do Spojených států (§1159 INA).

Kromě zmíněných rozdílů je proces získání daných mezinárodních ochran prakticky stejný. Žadatel o mezinárodní ochranu musí v první řadě prokázat obavy o svůj život. Perzekuce musí být podmíněna na základě rasy, náboženství, národnosti/ethnicity, politického názoru nebo žadatel musí být součástí nějaké speciální sociální skupiny. Pronásledování nemusí pocházet pouze od vlády jeho země nebo jiných úřadů. *Refugee Act* z roku 1980 také uznává pronásledování ze strany skupin, které vláda není schopna kontrolovat, jako jsou partyzáni, válečníci klany nebo organizované kriminální skupiny (HR, 1980).

Prokázání této souvislosti mezi pronásledováním a jedním z těchto pěti důvodů je jednou z nejobtížnějších částí žádosti o azyl nebo status uprchlíka. Ještě obtížnější to je

od roku 2005, kdy byl přijat zákon *REAL ID*, který přidal požadavek, aby jeden z pěti důvodů byl *ústředním důvodem* pronásledování (Garcia, Lee, & Tatelman, 2005).

Pokud žadateli o azyl byl nabídnut nebo udělen trvalý pobyt v jiné zemi, jedná se o pevné přesídlení. Nelze tedy žádat o azyl nebo status uprchlíka v USA. Jedná se však o výjimky, pokud jedinci do jiné země vstoupili při útěku před pronásledováním a zůstali tam jen tak dlouho, jak to bylo nutné k zajištění pokračování cesty a nenavázal s touto zemí významné vazby, anebo pokud tam byla vaše práva výrazně nižší než práva skutečných občanů nebo jiných imigrantů s trvalým pobytem. Některým lidem je ze zákona zakázáno stát se uprchlíky nebo azylanty ve Spojených státech. Jedná se především o jedince, kteří byli odsouzeni ze závažné nepolitické zločiny v zemi mimo Spojené státy nebo se podíleli na teroristické činnosti nebo byli zapojeni do pronásledování druhých a v neposlední řadě jedinci odsouzeni za *obzvláště závažný zločin*, a proto představuje nebezpečí pro komunitu Spojených států. Neexistuje žádný seznam zvláště závažných trestných činů – rozhoduje se případ od případu (§ 1101, INA; §1231, INA; §1227, INA).

Žádost o status uprchlíka nebude schválena, pokud se neprokáží finanční prostředky k přepravě do USA a na následné vyžití. Toto pravidlo se nevztahuje na žadatele o azyl, kteří již jsou v USA. Obvykle se to děje vyhledáním finančního sponzora, jako jsou příbuzní již žijící v USA, nebo soukromé charitativní skupiny, jako je církve nebo organizace na pomoc uprchlíkům. Příležitostně sama vláda USA přiděluje peníze na pomoc uprchlíkům (§ 1101, INA; §1231, INA; §1227, INA).

USCIS neudělí status uprchlíka, dokud žadatel nebude shledán způsobilým k přesídlení po pohovoru v rámci programu USRAP (U.S. Refugee Admissions Program), který je veden v zahraničí se speciálně vyškoleným důstojníkem USCIS. Ten rozhoduje o procesu přesídlení. Při rozhovoru úředník zjišťuje hlavně, zda žadatel splňuje definici uprchlíka, zda je prioritní uprchlík, a zda mohou existovat nějaké problémy, které by žadateli bránily v přijetí do Spojených států. Úředník také zkontroluje všechny dokumenty, které žadatel potřebuje k podpoře své žádosti. Zohlední se také podmínky v domovské zemi žadatele. Pokud pohovor dopadne dobře, DHS zahájí bezpečnostní kontroly a zajistí lékařské prohlídky, aby mohli být schváleni ke vstupu do Spojených států (USCIS, 2022b; 2022c).

Proces přesídlení obvykle trvá šest až 12 měsíců, ale ve speciálních případech lze proces urychlit na řadu týdnů. Na hranicích při vstupu do USA uprchlík dostane razítko

do pasu potvrzující jeho status. Uprchlík má nárok na dočasnou lékařskou a finanční pomoc a je mu hned poskytnut přístup na pracovní trh (USCIS, 2020b; 2022b).

Žádat o azyl může kterýkoliv imigrant pobývajících na území USA legálně i ilegálně a splňuje definici uprchlíka. Žadatel o azyl nemůže pracovat, dokud se jeho žádost neschválí nebo se žádost vyřizuje déle než 150 dní (USCIS, 2022e; 2022f). Žadatel o azyl musí vyplnit formulář I-589 a s ním dodat požadované dokumenty. Jedním z dokumentů musí být i psaný důkaz perzekuce, kdy se nejčastěji se jedná o psanou výpověď. Po zpracování formuláře se žadatel musí dostavit na pohovor s azylovým úředníkem. Azylový pohovor probíhá obdobně jako s žadateli o status uprchlíka, avšak je mnohem přísnější a kritický. Úředník posuzuje věrohodnost výpovědi a porovnává, zda orální výpověď sedí s tou psanou (USCIS, 2021b; 2022f).

Americký imigrační systém rozlišuje dva typy azylu. První *affirmative asylum* se týká jedinců, kteří vstoupili na území USA legálně a o žádosti rozhoduje USCIS. Druhý, *defensive asylum* často slouží jako obranný mechanismus před deportací a týká se osob, co se do USA dostaly nelegálně, a projednává jej imigrační soud (Monin, Batalova & Lai, 2021). Jakmile je žadateli udělen azyl USCIS nebo imigračním soudcem, azylant dostane kartu I-94, která dokazuje jeho status a dává taktéž přístup na pracovní trh a k jiným benefitům (USCIS, 2021a; 2022e).

3 Historie přístupu americké imigrační politiky vůči uprchlíkům

Meziválečné období se vyznačuje velice restriktivní, selektivní a protekcionistickou imigrační politikou, která byla definována převážně snahami zachovat kulturní a rasovou homogenitu USA. Z daných myšlenek vzešel *the Immigration Act* ratifikovaný v roce 1917 a kvótový systém (Grabowski, 2019; Hutchinson, 1949, s18). *Immigration Act* zavedl test gramotnosti pro nově příchozí imigranty do USA. Daný test nebyl vyžadován pro osoby přecházejících před pronásledováním z náboženských důvodů. Daná výjimka se dá považovat za první počátky legislativního uznání konceptu uprchlictví. Další restrikce daného zákona uvedla seznam nežádoucích osob¹ pro vstup do USA a de facto znemožnila imigraci z Asie (Timmer & Williams, 1998, s744).

Kvůli velkému nárůstu imigrace z jižní a východní Evropy byl zaveden kvótový systém nařízením *the Emergency quota act*, který omezil počet přistěhovalců přijatých z jakékoliv země ročně na 3 % počtu obyvatel z této země žijících v USA na základě sčítání lidu v roce 1910 (Divine, 2013, s602-603). Dané zákony upravil *Johnson-Reed Act* v roce 1924, který snížil kvótu na 2 % zastoupení zemí při sčítání lidu v roce 1890 (Office of the Historian, n.d.).

V kvótovém systému nebyl žádný dodatek ohledně uprchlíků, což znemožnilo přijmout větší množství židů z nacistického Německa a později z okupovaných území. K roku 1942 USA přijaly pouze 250 tisíc lidí utíkající nacistické perzekuci (Holman, 1996, s5). Odhaduje se, že po válce bylo v Evropě vysídleno 11 milionů osob, ale USA přijaly zhruba 400 000 (Violet, 1980, s19). Druhá světová válka ukázala nepružnost dosavadní imigrační politiky reagovat na mezinárodní tlaky. S reformou musela přijít výkonná moc, neboť legislativní složka státní moci vnímala uprchlickou krizi po válce jako dočasný a ojedinělý případ (Anker & Posner, 1981, s13; Brown & Scribner, 2014, s104).

Prezident Truman vydal směrnici, která alokovala až 90 % běžných kvót pro střední a východní Evropu použít pro vysídlené osoby (Holman, 1996, s5) a navíc zavedla financování humanitárních agentur, které začali sponzorovat uprchlíky namísto charitativních příspěvků jedinců (Brown & Scribner, 2014, s104). Snaha revidovat kvótový systém však se nesetkala s úspěchem (Gordon, 1996, s335).

¹ Jednalo se o osoby, co narušují mravní řád americké společnosti: alkoholici, anarchisté, smluvní dělníci, zločinci, osoby, které jsou mentálně nebo fyzicky defektní, političtí radikálové a polygamisté.

Dosavadní imigrační systém nerozlišoval mezi imigrantem a uprchlíkem. První legislativní ukotvení uprchlíků přišlo, až když Kongres vydal *the Displaced Persons Act of 1948*, kdy specificky definované vnitřně vysídlené osoby z důvodu války mohli být přijati do USA. Počet byl limitován na 202 000, ale reálný počet v roce 1951 převyšoval kvótu dvojnásobně (Encyklopedia.com, n.d.; Viallet, 1980, s19).

V roce 1951 na půdě OSN byla ratifikována *Úmluva o právním postavení uprchlíků*, která vzešla z článku 14 Všeobecné deklarace lidských práv z roku 1948. Daný dokument definoval, kdo je uprchlík, stanovoval práva jedinců a povinnosti národů spojené s konceptem azylu. Problém definice uprchlíka byla geografická a časová restrikce. De facto se jednalo pouze o uprchlíky z Evropy a uprchlík mohl být pouze člověk zasažen v důsledku událostí, které nastaly před 1. lednem 1951 (OSN, 2015). USA nebyly signátory dané úmluvy, protože podle Harryho Trumana porušovala suverenitu USA (Krikorian, 2021).

USA přesto vydaly řadu legislativ spojené s uprchlíky. V době studené války byla řada daných legislativ spojená s ochranou perzekuovaných jedinců utíkajících ze zemí, kde se etabloval komunistický režim. Jednalo se převážně o *Refugee Relief Act of, The Refugee-Escapee Act of 1957, the Azorean Refugee Act of 1958, the Fair Share Refugee Act of July 14, 1960, the Hong Kong Parole Program in 1962* (Speer, 1970).

The Migration and Refugee Act of 1962, dává do rukou prezidenta Spojených států speciální pravomoci, pokud nastane náhlá uprchlická krize. Taktéž uvádí definici uprchlíka. Jednalo se o osoby ze západní polokoule, které uprchli nebo se nemohly vrátit do svých zemí původu kvůli pronásledování na základě rasy, náboženství nebo politického názoru (Anker & Posner, 1981, s17; HR, 1962).

V roce 1965 přišla reforma imigračního systému v podobě *Hart–Celler Act*, který zrušil kvóty a dal základ liberálnější imigrační politice při redefinování typů víz (History.com, 2019). Dodatky daného zákona vytvořily trvalý právní základ pro přijímání uprchlíků do Spojených států. Tyto dodatky zrušily všechny předchozí zákony o uprchlících, včetně kvót národního původu, a stanovily roční limit na něco málo přes 10 000 přijatých uprchlíků (Gordon, 1996, s340; Holman, 1996, s4).

V roce 1967 byla *Úmluva o právním postavení uprchlíku* modifikována o Protokol, který mění definici uprchlíka. Podle Protokolu je uprchlík osoba, která „se nachází mimo svou vlast a má oprávněné obavy před pronásledováním z důvodů rasových, náboženských, národnostních nebo z důvodů příslušnosti k určitým společenským vrstvám nebo i zastávání určitých politických názorů, je neschopna

přijmout, nebo vzhledem ke shora uvedeným obavám, odmítá ochranu své vlasti...“
(Amnesty International, n.d.).

O rok později prezident Lyndon Johnson ratifikuje Protokol, v následujících letech probíhá snaha sladit národní zájmy a vnitrostátní předpisy s Protokolem. Ustanovení smlouvy bylo formálně začleněno do práva USA až se zákonem o uprchlících z roku 1980 (Krikorian, 2021). President Ford v roce 1975 jako reakci na události během války ve Vietnamu vydal *Indochina Migration and Refugee Assistance Act*, který napomohl přibližně 130 tisícům Vietnamcům se přesídlit do USA (HR, 1975). Kvůli vysokému tlaku imigrační vlny z Indočíny byly vydány zákony o zvýšení limitu uprchlíků a preferenčního systému v letech 1976 a 1979, kdy roční limit uprchlíků byl stanoven na 290 tisíc (Violet, 1980, s25-29).

The Refugee act of 1980 transformoval politiku vůči uprchlíkům, která byla nejednotná a vůči každé události ve světě proti určité skupině lidí vyžadovala aktivní legislativní reakci ze strany Kongresu. *The Refugee Act* stanovuje jednotnou politiku vůči uprchlíkům (Human Rights First, 2010). Tento zákon stanovil uprchlíky jako vlastní třídu imigrantů, tudíž už nespádali pod preferenční systém a stanovil první právní základ pro azyl (Gordon, 1996, s343). Zákon určil roční limit pro přijímání uprchlíků tzv. *refugee ceiling* na 50 tisíc s tím, že humanitární obavy nebo mimořádné události v národním zájmu mohou prezidentovi po konzultaci s Kongresem umožnit měnit tento limit a vytvořil Úřad pro přesídlení uprchlíků, který dohlíží na programy přesídlení (Office of Refugee Resettlement, 2021). Formálně přidal definici uprchlíka podle Protokolu ratifikovaného 1968 (HR., 1980).

Tento posun sladil americkou politiku vůči uprchlíkům s postojem mezinárodního společenství a vyhnul se protekčnímu zacházení s určitými typy politických uprchlíků. Od přijetí tohoto zákona nedošlo k žádné soudržné legislativní aktualizaci týkající se uprchlíků. Právní postoj, podle kterého Spojené státy zpracovávají a přijímají uprchlíky, se posledních 40 let razantně nezměnil (Human Rights First, 2010). K zpřísnění imigrační politiky došlo po událostech 11. září a přijetí *PATRIOT Act* a *Homeland Security act*, kdy se muslimové a Arabové považovali za bezpečnostní riziko, a tudíž byly mnohem přísněji kontrolováni při vstupu do země (Bankston, 2010, s. 551; Klemenčič, 2007, s. 47). Téhož roku byl vytvořen identifikační systém *the Interagency Border Inspection System (IBSI)*, který slouží, jako databáze pohybu osob cizinců v USA (Bankston, 2010, s. 794). Byl rozšířen v roce 2004 povinností DHS sbírat biometrická data každého cizince, který vstoupil na půdu USA (Bankston, 2010, s. 551-552). V roce

2002 byl vydán zákon, který zpřísnil podmínky žadatelům o azyl. (Brotherton & Kretsedemas, 2008, s. 378).

4 Trumpova imigrační politika vůči uprchlíkům

Obamova imigrační politika byla postavena na čtyřech principech: pokračovat v posilování hranic USA; zasáhnout proti společnostem, které najímají pracovníky bez dokumentů; dát možnost přistěhovalcům bez dokladů získat občanství a zefektivnit systém legálního přistěhovalectví pro rodiny, pracovníky a zaměstnavatele (CMS, n.d.).

Největším úspěchem Obamovy administrativy v oblasti imigrační politiky bylo zavedení programu *Deferred Action for Childhood Arrivals (DACA)*, který vytvořil legální cestu imigrantům bez dokumentů, kteří se do USA dostali jako děti. *DACA* umožnila žádat o dvouleté odložení deportace a legální vstup na trh práce, ale oproti *DREAM Act*, který je předlohou *DACA*, neotvírá cestu k získání občanství. V Roce 2014 Obamova administrativa vytvořila podobný program s názvem *Deferred Action for Parents of Americans and Lawful Permanent Residents (DAPA)*. *DAPA* dala možnost odložení deportace a vstup k legálnímu pobytu rodičů občanů USA. *DAPA* vyvolala několik soudních státních sporů v roce 2015, který zablokoval implementaci v některých státech, a v roce 2017 Trumpova administrativa daný program blokovala (Boundless, 2017). Přestože kombinace daných programů měla dávat legální ochranu před deportací deseti z dvanácti milionů předpokládaných imigrantů bez dokumentů žijících v USA během Obamovy administrativy byl počet deportací vyšší než v předchozích letech (Richman, 2014).

Bývalý americký prezident Barack Obama na summitu lídru na Valném shromáždění OSN v roce 2016 veřejně vyjádřil obavy o miliony lidí vysídlených v důsledku humanitárních krizí, jako je válka v Sýrii, a naléhal, aby státy otevřeně a transparentně přijímaly uprchlíky (The White House Office of the Press Secretary, 2016a). To kontrastovalo s návrhem Donalda Trumpa zakázat muslimy po masakru v San Bernardinu, při kterém americký občan a jeho pákistánská manželka Tashfeen Malik 2. prosince 2015 zavraždili 14 lidí. Podle Feltera a McBridea humanitární krize v zemích Blízkého východu, jako je Sýrie vedly k tomu, že tvůrci politik vyjadřovali skepticismus vůči uprchlíkům z těchto států, zejména během Obamovy administrativy (Felter & McBride, 2018; Liu, 2016).

Obamova administrativa udržovala roční limit uprchlíků způsobilých k přesídlení mezi 70 a 80 tisíci ročně. V roce 2015 Obama navrhl zvýšit roční strop na 85 000 během fiskálního roku 2016 (The White House Office of the Press Secretary, 2015) kvůli „humanitárním obavám“ v regionech, jako je Afrika, východní Asie a Evropa (The White

House Office of the Press Secretary, 2016b). Jako jedna z posledních akcí Obamovy administrativy bylo navýšení ročního limitu na 110 tisíc pro rok 2017 v reakci na eskalaci násilí během občanské války v Sýrii, daný limit však byl pozměněn Trumpovou administrativou (Connor & Krogstad, 2017).

Prezident Trump během své prezidentské kampaně představil tři základní principy reformy migrační reformy: „*národ bez hranic není národ, národ bez zákonů není národ a národ, který neslouží svým občanům není národ.*“ (Trump, 2015). Na základě těchto principů přišel v roce 2016 s desetibodovým programem. Reforma imigrace se měla zaměřit na postavení zdi kolem jižní hranice, zvýšení počtu zaměstnanců ICE, zdokonalení E-Verify, deportace cizinců s kriminální historií, omezení financování měst, které limitují kooperaci s federálními imigračními agenturami, restrikce legální migrace, ukončení *Catch-And-Release* taktiky, zrušit Obamovy exekutivy, zamezit imigraci z některých zemí a zavedení biometrického systému sledování víz (CFR, n.d.; Trump, 2015).

Trump velmi sekuritizoval imigraci, převážně z Blízkého východu, kvůli teroristickým útokům v USA a v Evropě, ale také kvůli kulturní a sociální struktuře země. Trumpův diskurz spojoval imigraci a Islám, který byl prezentován jako hrozba pro USA, ohrožující americký způsob života (Scribner, 2017; Ghattas, 2016).

Tyto názory a priority reformy imigrační politiky jsou reflektovány přímo i nepřímo v americké bezpečnostní strategii z roku 2017, kde je důležité: „*získání kontroly nad našimi hranicemi a imigračním systémem je klíčový k zajištění národní bezpečnosti a ekonomické prosperity.*“ (The White House, 2017, s.8).

Faktory, co stály za podobou reformy imigrační politiky Donalda Trumpa, lze vysvětlit pomocí teorie kontroly imigrace podle Myrona Weinerja, který vysvětluje propojení mezinárodních vztahů a mezinárodní migrace. Migrační politika je spojována s mocí státu a pozicí, jakou chce zaujímat v mezinárodním systému. Daná teorie je postavená na realismu, a proto je imigrační politika vnímána jako záležitost národní bezpečnosti a odvíjí se o státních zájmů. Podle Weinerja nekontrolovaná imigrace může destabilizovat společnost v oblasti kulturní a ekonomické. Podobní teoretikové jako Ole Waever staví imigraci jako součást společenské bezpečnosti, jakožto jeden z pěti sektorů bezpečnosti a Anastassia Tsoukala píše o třech úrovních pocitu ohrožení z přistěhovalců: socioekonomické, bezpečnostní drobná trestná činnost až po terorismus) a o úrovni identity (Zogata-Kusz, 2009).

Druhá teorie kontroly imigrace, co se zaměřuje na mezinárodní tlaky a globalizaci nebere potaz stát jako klíčového aktéra při tvorbě kontroly imigrace. Podle Soysala lidská práva přímo ovlivňují politiku kontroly imigrace (Zogata-Kusz, 2009).

4.1 Refugee ceilings

Prezident po konzultaci s Kongresem každý rok určuje *refugee ceiling* pro přijímání uprchlíků. Divize pro záležitosti uprchlíků v rámci USCIS, Ministerstvo zahraničí a Ministerstvo zdravotnictví a sociálních služeb koordinují vytváření roční navrhované zprávy o přijímání uprchlíků na základě *refugee ceiling* diktovaných prezidentem a pak zajišťují její implementaci (§1157, INA).

Pokud jedinec projde počáteční prověrkou UNHCR a je označen za uprchlíka a který potřebuje přesídlení do USA, je následně přeměrován do jednoho z devíti středisek podpory přesídlení amerického Ministerstva zahraničí (U.S. Department of State Resettlement Support Centers) (RSC) po celém světě, kde dochází k prověřování informací a požadavku, že splňují jednu ze tří priorit zpracování určené USA (Felter & McBride, 2018).

Priorita jedna je první kategorie prostřednictvím, které může jednotlivec žádat o přístup k programu *U.S. Refugee Admissions Program (USRAP)*. Jedná se o osoby s potřebou urgentní ochrany, pro které neexistuje jiná možnost, než trvalé přesídlení. Tyto osoby do Spojených států odkáže UNHCR nebo je identifikuje velvyslanectví USA nebo nevládní organizace. Priorita dvě je pro lidi se *zvláštním zájmem* pro Spojené státy, které vybírá Ministerstvo zahraničí za přispění USCIS, UNHCR a určených nevládních organizací. V současnosti mezi tyto skupiny patří určité osoby z bývalého Sovětského svazu, Barmy a Iráku. Priorita tři funguje na principu slučování rodin a jedná se tedy o nukleární členy rodiny uprchlíků, kteří se již usadili ve Spojených státech. Příbuzný se sídlem v USA musí podat *Affidavit of Relationship (AOR)* a musí být zpracován DHS (Bruno, 2018).

Vyhlídky uprchlíků, kteří doufají, že se přesídlí do Spojených států, se náhle změnilo v roce 2017, kdy Trumpova administrativa snížila roční limit z 110 tisíc schválených předešlou administrativou na 50 tisíc. I v následujících letech snižoval *refugee ceiling*, který dosahoval nejnižších úrovní od roku 1980. V roce 2018 byl roční limit 45 tisíc, v roce 2019 30 tisíc a vlivem pandemie se Trumpovi podařilo strop snížit v roce 2020 na 18 tisíc a na rok 2021 na pouhých 15 tisíc (DOS, 2017a; 2017b; 2018; 2019; 2020).

Do roku 2019 bylo součástí ročního limitu i alokace určitého počtu na základě regionu původu uprchlíka, ale prezident Trump zavedl radikální změnu a přijetí bylo rozděleno podle předem určených kategorií. Taková změna měla za následek, že USRAP již nadále nemohl přijímat individuální doporučení pro uprchlíky, kteří nespádají do určených kategorií.

Alokace podle regionů pro rok 2017 měla být pro Afriku 35 tisíc, východní Asii 12 tisíc, Evropu a Střední Asii 4 tisíce, Latinskou Ameriku 5 tisíc, jižní Asii 40 tisíc a nepřidělené rezervy 14 tisíc (DOS, 2017a). Na základě Trumpových změn, alokace 18 000 statusů uprchlíka pro rok 2020 byla rozdělena mezi čtyři kategorie osob. Pro kategorii zahrnující osoby prchající před perzekucí na základě náboženství, určitými bývalými obyvateli Sovětského prostoru a Indočíny a iránské náboženské minority bylo alokováno 5 000 uprchlických statusů. Druhá kategorie byla pro obyvatele Iráku, které asistovaly americké armádě, kterým bylo vyhrazeno 4 000 statusů. Třetí kategorie byla pro uprchlíky prchající ze zemí El Salvador, Hondurasu a Guatemaly, kterým bylo vyhrazeno 1 500 statusů. Do poslední kategorie spadají uprchlíci převážně, co splňují podmínky první anebo třetí priority USRAP a těm bylo alokováno 7 500 míst (DOS, 2019).

4.2 Refugee ban

Jako první nařízení exekutivy namířená k reformě imigrace byla exekutiva číslo 13769 *Protecting the Nation from Foreign Terrorist Entry into the United States* publikována 27. ledna 2017 za účelem „ochránit občany USA před cizinci, kteří plánují spáchat teroristické akce na území USA“ (Executive Office of the President, 2017a). V rámci národní bezpečnosti bylo potřeba zajistit, že žádná z osob přijatých do USA nemá nepřátelský postoj k USA. Z tohoto důvodu bylo „pozastaveno vydávání víz a jiných imigračních výhod pro státní příslušníky zemí zvláštního zájmu.“ (Executive Office of the President, 2017a).

Na základě této podmínky museli ministři DHS a ministrem zahraničních věcí vydat seznam zemí, u kterých nelze jednoznačně prokázat přátelský postoj k USA a vyloučit teroristickou aktivitu. Vytvořený seznam obsahoval sedm muslimských zemí, mezi nimiž patřil Irán, Irák, Jemen, Libye, Somálsko, Súdán a Sýrie (Executive Office of the President, 2017a). Na základě vysokého procenta muslimského vyznání byla exekutiva přezdívaná jako tzv. *muslim ban*. (*zákaz vstupu muslimům*) (Hamid, 2018).

Prezident danou exekutivu postavil na paragrafu 1182 (f) Inadmissible aliens (nepřipustní cizinci). Daná sekce dává prezidentovi speciální pravomoci pozastavit vstup skupině cizinců, které by mohli narušovat zájmy USA, na dobu, kterou on uzná za vhodnou (§1182, INA).

Dané nařízení pozastavilo vstup a vydávání víz cizincům ze sedmi zemí na dobu 90 dní. V oblasti přesídlení uprchlíků nařízení snížilo roční strop pro fiskální rok 2017 z 110 tisíc na 50 tisíc a pozastavilo program USRAP po dobu 120 dní, aby mohlo dojít k přezkoumání dosavadních žádostí a ukončil možnost přijímat syrské uprchlíky. Byla zde i zmínka o tom, že křesťané mají větší šanci k přesídlení, protože se jedná o jedince hlásící se k menšinové náboženské skupině v zemi původu (Executive Office of the President, 2017a; Meissner & Pierce, 2017a).

Daný dekret vyvol řadu kontroverzí a byl označen za protiústavní několika žalobami. 28. ledna 2017 podal American Civil Liberties Union (ACLU) žalobu ve jménu dvou iráckých mužů, kteří měli platná pracovní víza, ale při vstupu do USA byli zadrženi. (ACLU, 2017). Federální soud v New Yorku však učinil verdikt ve prospěch žalujících (IRAP, 2017). Další žaloba přišla ze strany federálního soudce Jamese Robarta, který zastupoval státy Washington a Minnesotu a dočasně celostátně zablokoval dekret. Prezident Trump kritizoval žaloby a odvolával se na to, že exekutiva zajistí bezpečnost USA a není diskriminační (Landler, 2017).

Exekutivní nařízení 13769 kvůli tlaku soudů a veřejnosti bylo nahrazeno exekutivou 13780, podepsanou 6. března 2017, které mělo vstoupit v platnost 16. března téhož roku. Druhý dekret cílil opravit nedostatky prvního dekretu. Ze seznamu sedmi zemí byl odstraněn Irák a zákaz se už omezoval jen na některé typy víz. Z dekretu byla vynechána pozitivní diskriminace křesťanů před členy jiných náboženských skupin usilujících o přesídlení. Hlavní změna bylo ukončení trvalého zákazu přijímat uprchlíky ze Sýrie a byl nahrazen 120 denním pozastavením na přezkoumání. Další ustanovení dekretu zůstaly beze změny (sdílení informací s USA, biometrické snímání cizinců, vetování a zákaz vstupů a vydávání víz a striktnější procedury) (Executive Office of the President, 2017b; Meissner & Pierce, 2017b).

Exekutiva 13780 se setkala se stejným odporem veřejnosti, hlavně ze strany generálního prokurátora z Havaje Douga China, který podal žalobu k federálnímu soudu a označil dekret za protiústavní. Následovaly i další federální státy a dekret byl pozastaven (Burns, 2017). Trump podal odvolání u Nejvyššího soudu, který v červnu 2017 rozhodl ve prospěch Donalda Trumpa. Rozhodnutí soudu nepovolovalo vstup

občanům z šesti zemí, kromě cizinců, co už v USA mají rodinné vazby a pro studenty, kteří již byli přijati na univerzity (Vogue, 2017).

27. září 2017 prezident Trump přišel s prezidentkou proklamací 9645, která modifikovala exekutivu 13780. Došlo k revaluaci seznamu zemí a kategorií víz, z původních šesti byl odstraněn Súdán a muslimská šestka byla doplněna Čadem. Zároveň byla přidána i Severní Korea a Venezuela (Executive Office of the President, 2017c).

I proklamace se neobešla bez žaloby, podané neziskovou organizací ACLU, která zastávala názor, že se stále jedná o protiústavní dokument (ACLU, 2020). Přestože následovaly další žaloby, dekret platil i nadále. Soudní spory vyřešil až verdikt Nejvyššího soudu, ustanovený v červnu 2018, který hovořil ve prospěch prezidenta Trumpa (Liptak & Shear, 2018).

10. dubna 2018 Trump podepsal proklamací 9723, která zhodnocovala seznam zemí a dne 13. dubna 2018 byl ze seznamu odstraněn Čad (Executive Office of the President, 2018a). Prezidentská proklamace 9983 podepsána 31. ledna 2020 přidala do seznamu další země z důvodu prevence úniku informací a narušení americké identity. Jednalo se o země Eritrea, Kyrgyzstán, Myanmar a Nigérii. Občanům daných zemí bylo zakázáno vydávat většina typů víz, kromě těch, co pracovali pro americkou vládu. Seznam se rozšířil i o Tanzanii a byl znovu přidán i Súdán, ale u těchto dvou zemí restrikce platily pouze pro loterii zelených karet (Executive Office of the President, 2020).

Dané exekutivy vytvořily podmínky k zprůsnění vstupních pohovorů a extrémních prověrek (Rucker, 2017). 23. října. 2017 DHS vydalo memorandum, které vedlo k vyššímu sběru dat při revaluaci žadatelů o status uprchlíka. Agentury nově musely mít informace datované deset let zpátky, a ne pouhých pět, jak tomu bylo doposud. Během pohovorů žadatel musel poskytovat podrobnější informace o svých blízkých. Memorandum rozšiřovalo spektrum osob, které podléhaly bezpečnostním kontrolám a rozhovorům (Coats, Duke & Tillerson, 2017).

Kontrola dat byla rozšířena 9. ledna 2019, kdy DHS díky memorandu UNHCR došlo k rozšíření biometrických a biografických údajů, které UNHCR sdílí s DHS. DHS porovná údaje obdržené od UNHCR s údaji, které obdrží od uprchlíků za účelem ověření totožnosti v rámci procesu prověřování před přesídlením do Spojených států (DHS, 2019b).

Trumpova administrativa zavedla v únoru 2018 další restrikci v oblasti přijímání uprchlíků v podobě prověřovacích kvót, které měla za následek zpomalení celého

systemu. Nově vznikl limit na určité bezpečnostní kontroly známé jako *Security Advisory Opinions* neboli *SAOs*, o které mohou přesídlovací úředníci měsíčně požádat. Doba kontroly se pohybuje mezi jedním až třemi měsíci. Počáteční kvóta byla stanovena na 2 010, ale počet byl k 1. květnu 2018 snížen na 500 žádostí a po roce platnosti byly kvóty v únoru 2019 zrušeny (IRAP, 2021, s26-32).

Součástí daných exekutiv byl i tzv. cílený zákaz vůči uprchlíkům (*Targeted Refugee Ban*), který v době 24. října a 23. prosince 2017 depriorizoval žádosti o přesídlení uprchlíků z 11 zemí považovaných za *vysoké riziko*² pro národní bezpečnost, zatímco vláda dále tato bezpečnostní rizika přezkoumala. V praxi to znamenalo pokračování zákazu uprchlíků pro státní příslušníky těchto 11 zemí, dokud nebyl v prosinci 2017 nařízen soudem jeho zrušení (Coats, Duke & Tillerson, 2017; Executive Office of the President, 2017d; IRAP, 2021, s22-25).

Následně však došlo k přezkumu žádostí uprchlíků z rizikových zemí a administrativa slíbila pravidelnou aktualizaci seznamu. 29. ledna 2018 byly zavedeny dodatečné zpřísnění prověřování uprchlíků ze zmíněných 11 zemí. Tyto změny zahrnovaly delší rozhovory, samostatné rozhovory pro děti a rozšířený seznam „ukazatelů národní bezpečnosti“, které by zaručovaly další prověrky (DHS, 2021; IRAP, 2021, s16-25). Jedna ze změn byl proces přezkumů žádostí uprchlíků, který USCIS začal 2. dubna 2018. Týkal se osob z 11 *vysoce rizikových* zemí identifikovaných v lednu 2018 a dalších osob identifikovaných pro zvláštní bezpečnostní prověrky, které již absolvovaly rozhovory USCIS (Ruppel, 2018).

4.3 Ukončení programu CAM

V roce 2014 Obamova administrativa zavedla program Central American Minors (CAM), který vznikl na principu slučování rodin. Program umožňoval podat žádost LPR nebo občana USA o možnosti uznání statusu uprchlíka a následné přesídlení členů rodiny do USA. Většinou žádost podávali rodiče nebo zákonní zástupci pro své děti. Aby dítě dostalo status uprchlíka na základě CAM musí být svobodné, mladší 21 let a být státním příslušníkem Guatemaly, El Salvadoru a Hondurasu. V některých případech mohlo dítě žádat o status pro své rodiče nebo i jiné rodinné příslušníky. Pokud se dotyčný dostal do CAM programu, ale nedostal status uprchlíka, byl mu dán status *parole*. *Parole* neotvírá cestu k trvalému imigračnímu statusu, ale umožňuje pobývat na území USA

² Egypt, Írán, Irák, Libye, Mali, Severní Korea, Somálsko, Jižní Súdán, Súdán, Sýrie a Jemen

po dobu tří let. *Parole* musí schválit až v místě vstupu na území USA CBP (DOS, 2014; USCIS, 2021c).

Trumpova administrativa ukončila fungování programu 16. srpna 2017. 9. října 2017. Ministerstvo přestalo přijímat nové žádosti do CAM programu a 31. ledna 2018 USCIS přestal se zpracováváním podaných žádostí před 9. říjnem 2017 (Nakamura, 2017). Federální soud v Kalifornii však nařídil zpracovat 2714 nevyřízených žádostí, a i když nedostali status uprchlíka, mohli do USA přicestovat se statutem *parole* (U.S. District Court, 2019, s29).

4.4 Kapacity pro přesídlení

Federální vláda konzultuje se státními a místními správami otázku integrace uprchlíků. Konzultace se snaží najít nejlepší prostředí pro uprchlíky, ale také s respektem pro ty komunity, které nemusí být schopny vyhovět přesídlení uprchlíků. „*Státní a místní samosprávy mají nejlepší pozici k tomu, aby znaly zdroje a kapacity, které mohou nebo nemusí mít k dispozici, aby je mohly věnovat udržitelnému přesídlování, což maximalizuje pravděpodobnost, že se uprchlíci umístění v oblasti stanou soběstační a nebudou dlouhodobě závislí na veřejné pomoci*“ (Executive Office of the President, 2019c).

Některé státy a lokality však považují stávající konzultace za nedostatečné a je zapotřebí užší koordinace a jasněji definovaná úloha státních a místních samospráv v procesu přesídlování uprchlíků. Exekutiva 13888 se snaží zlepšit komunikaci mezi federální a lokální vládou a zároveň implementovat body z exekutivního nařízení 13780. Federální vláda by měla přesídlit uprchlíky do států, které se svými samosprávami souhlasily s přijímáním uprchlíků v rámci programu *Reception and Placement Program*. Podle druhé sekce musí do 90 dnů od platnosti tohoto příkazu ministr zahraničí a ministr zdravotnictví a sociálních služeb získat písemný souhlas státu a lokální správy k programu přesídlení uprchlíků (Executive Office of the President, 2019c). Trump přišel s danou exekutivou, protože doufal, že řada republikánských i demokratických guvernérů odmítne přijímání uprchlíků, ale v praxi řada guvernérů danou exekutivu obešla a ukázala limity Trumpovy politiky proti uprchlíkům. Do konce ledna 2020 souhlasilo s přijímáním uprchlíků 42 států a více než 100 lokalit (Chishti & Pierce, 2020).

Těsně na konci Trumpova funkčního období, 8. ledna 2021, odvolací soud v USA označil Trumpův výkonný příkaz v rozporu se zákonem o uprchlících (USCA4, 2021). V rámci snížení ročního počtu přijatých uprchlíků a nutnosti alokovat rozpočet vládních agentur došlo v prosinci 2017 k snížení počtu úřadů s menší pracovní vytížeností starající

se o uprchlíky. Ministerstvo zahraničí rozhodlo omezit financování neziskových organizací plnících danou funkci a zavřít státem řízená centra pro přesídlení uprchlíků. Fungovat mohly pouze zmíněné instituce, pokud počet uprchlíků u nich ve fiskálním roce 2018 převyšoval 100, zbylé úřady často vedené místními nevládními organizacemi ztratily státní podporu a musely zastavit svou funkci (Torbatí & Rosenberg, 2017). Kvůli danému opatření a omezení financování bylo od roku 2017 do května 2020 uzavřeno nebo bylo „vynulováno“ (tj. Ministerstvo zahraničí jim zakázalo přesídlení uprchlíků) 134 poboček, což znamenalo uzavření více jak 1/3 národní kapacity pro přesídlení uprchlíků (Torbatí & Rosenberg, 2017; Carratala & Mathema, 2020).

5 Politika vůči žadatelům o azyl na hranici s Mexikem

Většina migrantů na jižní hranici přichází ze Latinské Ameriky. Studie MPI identifikovala dané *push* faktory v regionu. První z nich byla vysoká míra růstu populace, nízký příjem a špatná ekonomická situace, klimatické změny a sucho, násilí a nejistoty, politická nestabilita a korupce. U USA jako *pull* faktory uvedla silný pracovní trh, migrační systém a blízké prostředí (Capps, Meissner, Soto, Bolter, & Pierce, 2019). Tato studie spolu s další MPI studií navrhovali řešení v podobě mnohem liberálnější politiky a vytvoření regionální spolupráce a eliminaci *push* faktorů pomocí rozsáhlé ekonomické pomoci (Capps, Meissner, Soto, Bolter, & Pierce, 2019; Selee & Soto, 2020). Trumpova imigrační politika na jižní hranici se vydala opačnou cestou a zavedla restrikce na všechny typy imigrace na jižní hranici, které mělo za následek, že kombinace reforem proti legální i ilegální imigraci ovlivnila i řadu politik pro žadatele o azyl.

5.1 Upevnění jižní hranice

Jedna z hlavních snah Trumpova funkčního období bylo posílení jižní hranice a postavení zdi. Zajištění jižní hranice je klíčové pro USA kvůli vysoké provázanosti státních ekonomik a kvůli fungování imigračního systému. Většina nelegálních vstupů na území USA probíhá právě zde. Cizinci překračují hranice nelegálně hlavně z ekonomických důvodů, za cílem žádat o mezinárodní ochranu a taky protože imigranti na podmínky amerického imigračního systému nedosahují. Trump věřil, že zastavením nelegální imigrace selepší pracovní podmínky pro nekvalifikované Američany na hranici. Pouze na 1/3 jižní hranice je lidmi postavená překážka, zbytek je chráněn přírodními bariérami. Bariéry ať už to jsou pouze zábrany proti vozidlům nebo přímo ploty a ostnaté dráty byly stavěny pouze v blízkosti přibližně 50 hraničních přechodů (Piyapromdee, 2021; BBC News, 2018).

Trumpova administrativa sice vytyčila rozpočet skoro šest miliard dolarů na opravu dosavadních bariér, které byly ve špatném stavu. Další desítky miliard dolarů bylo použito na výstavbu a modernizaci Trumpovy zdi, které nahrazovala relativně nízké a snadno prolomitelné ploty, vysokou ocelovou bariérou (Trevizo, & Schwartz, 2020). Modernizace vedla k výstavbě 458 mil Trumpovy zdi (Hansen, 2022), ale setkala se s četnou kritikou jako bylo plýtvání veřejných financí, obcházení federálních zákonů jako byly akvizice půdy u hranic ze soukromého vlastnictví (GAO, 2020) a převádění federální půdy do vlastnictví armády (Bureau of Land Management, 2019), nebo třeba

použití půl miliardy dolarů z rozpočtu na armádu k výstavbě zdi, nehledě na environmentální dopady (O'Brian, 2020).

Podle Trumpovy teorie měla stavba zdi snížit počet personálu hlídající hranici, ale kvůli krizi na hranicích způsobeném velkým počtem imigrantů 4. dubna 2018 povolal 4 000 členů národní gardy k posílení hranice (Ferdinando, 2018). Počet členů se postupně snižoval, ale kvůli pandemii bylo přítomno na hranicích přibližně 2 500 členů národní gardy (Thayer, 2020). Trump současně žádal Ministerstvo obrany o posílání aktivních vojáků na hranici. Nejvíce nasazených vojáků bylo v prosinci 2018 5 900, posléze se situace uklidnila, ale kvůli pandemii v dubnu 2020 byl přibližný počet vojáků okolo 5 000 (Browne, 2020).

Další politika mířená na snížení počtu žadatelů o azyl přišla v dubnu 2018, kdy Trump velmi rozšířil taktiku *meterning*, která neformálně se začala používat už v únoru 2016 proti žadatelům o azyl z Haity. Praxe *meterning* neboli správa front umožnila zaměstnancům CBP odvracet žadatele o azyl pryč z hraničního přechodu. Jako důvod byly uváděny denní limity daných přechodů. Úředníci mohli odmítnout inspekci a počáteční pohovor s žadatelem o azyl, protože každý hraniční přechod má omezenou kapacitu. Na hraničních přechodech vznikaly improvizované databáze a žadatelé o azyl nevěděli, kdy na ně přijde řada, aby vůbec mohli žádat o azyl a tím začít azylový proces. Tato nejistota a vědomí, že vlastně ani nemusí být připuštěni do USA a musejí na vyřešení žádosti čekat v Mexiku měla vliv na snížení počtu žádostí o azyl, protože to lidé často vzdali a pokusili se vrátit domů nebo se usadit v Mexiku (AIC, 2021a).

I když DHS nevedlo oficiální informace ohledně dané politiky, podle nezávislých studií se odhaduje, že nejvíce žadatelů na seznamu na devíti hraničních přechodech bylo 26 tisíc a v době pandemie v listopadu 2020 se počet snížil na 15 tisíc, ale doba, kdy se dostali na řadu průměrně dosahovala 9 měsíců (Leutert & Arvey, 2020; Leutert, Arvey, & Ezzell, 2019).

V prosinci 2018 Trumpova administrativa představila programy zvané *Migration Protection Protocols (MPP)*, ale spíše se používá označení *Remain in Mexico*, který nabyl účinnost 29. ledna 2019. Podle MPP jsou žadatelé o azyl vyzváni, aby zůstali v Mexiku. Žadatel dostane instrukce, kdy se má dopravit do určitého hraničního přechodu a přesné datum a čas, kdy proběhne slyšení u imigračního soudu. Program MPP prosazovala federální vláda v sedmi pohraničních městech³ (Chishti & Bolter, 2019).

³ San Ysidro, Calexico, Nogales, El Paso, Eagle Pass, Laredo a Brownsville

V momentě, kdy má žadatel o azyl slyšení u imigračního soudu a vstoupí do USA přes hraniční přechod v San Diegu a El Pasu, je vzat do vazby a převezen pomocí ICE. V Laredu a Brownsville jednotlivci, kteří se vraceli pro soudní slyšení, která byla vedena v tzv. *stanových soudech* postavených vedle hraničních přechodů poblíž měst. Jejich slyšení probíhalo přes videokonferenci s imigračními soudci z celé země. Podmínky PMM se nemohly aplikovat na děti bez doprovodu, občany Mexika, jednotlivce se zdravotními problémy a jedinci, kterým hrozila perzekuce v Mexiku podle definice uprchlíka. Politika podle MPP principů se týkala pouze španělsky mluvících cizinců, ale dne 29. ledna 2020 DHS toto nepsané pravidlo zrušilo a zahrnuje i Brazílské občany (AIC, 2020, s3).

Pokud jedinec bude muset na azylové řízení čekat v Mexiku záviselo případ na případu a rozhodnutí spočívalo na úřednících CBP a pohraniční hlídce. Často docházelo k odloučení rodiny, kdy žena s dětmi mohla na azylové řízení čekat v USA, ale otec musel čekat v Mexiku podle programu MPP. Program MPP se ukázal jako velmi efektivní, protože podle dat na konci prosince 2019 se jednalo o 29 tisíc případů, z kterých z pracovaných žádostí byl udělen azyl pouze v necelých 200 případech oproti 19 tisícům zamítnutí. Statistiky jednotlivých úřadů se neshodují na přesném počtu ale k lednu 2020 bylo do Mexika posláno něco mezi 57 až 62 tisíci žadateli (AIC, 2020, s4-6).

Jižní hranice USA byla posílena pomocí Americko-mexické dohody, která se týkala kolaborace imigrační politiky v oblasti nelegálních přechodů a azylové politiky. Byla podepsána 7. června 2019. Mexický prezident López Obrador ratifikoval smlouvu, nejen kvůli Trumpově hrozbě zavedením 25 % cla na veškerý mexický import, ale taky aby mohl legitimovat další reformy, které by jinak neprošly před Mexickým lidem (VICE News, 2019). Mexiko se zavázalo k posílení své hranice s Guatemalou, na kterou posléze poslalo 25 tisíc vojáků a k posílení vnitřních kontrol v zemi. Mexiko bude reformovat svůj azylový systém a přijme více žadatelů o azyl a umožní čekatelům MPP přístup na pracovní trh a k sociálním systémům. USA a Mexiko se zavázaly k aktivnějšímu boji proti pašerákům. V neposlední řadě ve snaze redukovat imigrační tok ze Latinské Ameriky budou obě země více investovat do regionu pomocí rozvojového plánu *Comprehensive Development Plan*. Smlouva také rozšiřovala možnosti USA pomocí programu MPP (Soto, 2020).

16. července 2019 vešel v platnost *Asylum Transit Ban*, který zakázal udělit azyl všem migrantům přicházejících na americko-mexickou pozemní hranici, kteří během toho úkonu prošli třetí zemí. Nařízení neplatilo samozřejmě pro Mexičany a pro výjimky

jako byly oběti obchodu s lidmi, žadatelům o azyl, kterým už jednou jiná země žádost zamítla a pro osoby, co přišly na hranici před 17. červencem 2019, v tomto případě tato výjimka měla chránit osoby, které už spadají pod MPP (DHS, 2019a). *Transit Asylum Ban* byl blokován soudy a zrušen v červnu 2020 (Craycroft & Nathan-Pineau, 2020).

Jako další způsob urychlení azylového procesu USCIS vytvořil 7. října 2019 program *Prompt Asylum Case Review (PACR)*. PACR má urychlit žádosti o azyl z Guatemaly, Salvadoru a Hondurasu tím, že odstraní nezpůsobilé žadatele na základě *Transit Asylum Ban*. Migranti v PACR jsou zadrženi a mají omezený přístup k právnímu poradci a jejich azylové pohovory podléhají mnohem přísnějším kritériím. Často žadatelé neprošli pohovorem a byli vyhoštěni (DeChalus & Misra, 2020; Chishti. & Bolter, 2020).

Zatímco předešlé programy nelze aplikovat na Mexičany, USCIS zavedl 28. října 2019 *Humanitarian Asylum Review Process (HARP)*, který danou mezeru v nařízeních vyplňuje. HARP je program, jehož cílem je rychle odstranit Mexičany, kteří neprojdou úvodním azylovým prověřováním (Aleaziz, 2019; Cuffari, 2021, s3-8). Jednalo se o pilotní program, který začal stejně jako PACR v El Pasu v lednu 2020 a pak se rozšířil do jiných hraničních přechodů, ale stejně jako PACR byl program zastaven 20. března kvůli nařízení Ministerstva zdravotnictví požadujícím vyhoštění neoprávněných příchozích na hranice USA po vypuknutí pandemie (Cuffari, 2021, s6,37; DeChalus & Misra, 2020).

Poslední snaha o kontrolu imigračního toku ze Latinské Ameriky byla snaha USA uzavřít dohody o migraci se státy Salvador, Honduras a Guatemala. Tomu však předcházelo pozastavení mezinárodní pomoci do třech zemí, která činila skoro 400 miliónů dolarů ročně. Jako důvod bylo uvedeno, že tyto tři země nedokázaly zabránit svým občanům v migraci bez povolení do Spojených států (Meyer, 2021). USA avizovaly, že finanční pomoc bude obnovena pouze pokud země budou ochotny se podílet na kontrole imigrace ve svých zemích a budou spolupracovat. Během července a září 2019 byly sepsány s USA a zmíněnými třemi státy dohody, podle kterých mohou Spojené státy posílat žadatele o azyl do jedné z těchto zemí, aby tam hledali ochranu místo ve Spojených státech. Dohody se Salvadorem a Hondurasem vešly v platnost až v prosinci 2020, ale nepřemístily jediného žadatele, zatímco dohoda s Guatemalou byla implementována 15. listopadu a díky ní do Hondurasu bylo přemístěno skoro 1000 obyvatel. Dohody však přestaly platit 17. března 2020 kvůli vývoji pandemie (DeChalus, 2020; Committee on Foreign Relations, 2021, s 7-13; Frelick, 2021).

5.2 Zpřísnění podmínek žadatelům o azyl a pohovory

13. února 2017 USCIS vydal aktualizovanou příručku pro azylové úředníky. Nově musel žadatel o azyl přednést více materiálů k prokázání své identity a podložení své perzekuce. Úředníci museli více evaluovat věrohodnost výpovědí a schválit jen ty, co mají velkou šanci dostat azyl v USA (USCIS, 2017). 30. dubna 2019 USCIS přišla s novou aktualizací, která vyžadovala nutné předložení potvrzujících důkazů o perzekuci. Aktualizace naléhala na větší důraz při nesrovnalostech výpovědí a absencí informací ve formuláři. Úředníci už nadále nemohli brát zřetel psychický stav žadatele, způsobeným traumatem v domovské zemi nebo při cestě do USA (USCIS, 2019a).

Administrativa přišla s řadou opatření, která měla vést ke snížení počtu nevyřízených žádostí o azyl. Trump chtěl zamezit přístupu žadatelů o azyl, u kterých se žádost vyřizuje déle než pět měsíců, na pracovní trh a chtěl zabránit, aby díky podání žádosti o azyl dostali imigrační výhody, jako je při procesu vyhoštění možnost zrušit vyhoštění u imigračního soudu. Při snaze snížit počet nevyřízených žádostí USCIS přišlo 31. ledna 2018 s přístupem *Poslední má přednost* (Last in, First out). USCIS upřednostňovala pohovory s žadateli o azyl, kteří podali žádost v nedávné době oproti starším žadatelům (Hallowell & Karas, 2019; USCIS, 2018). Podle statistik mezi fiskálními roky 2015 a 2020 průměrná doba na vyhodnocení azylového pohovoru klesla z 82 na 18 dní (DHS, 2020d, str 48).

Jako další opatření ke snížení počtu nevyřízených žádostí bylo navýšení azylových úředníků a personálu obecně a jejich časté přesuny na jižní hranici, kde jich bylo potřeba nejvíce. Azylových úředníků v roce 2017 bylo 546 a v roce 2020 se počet navýšil na 866. Celkový počet azylové divize USCIS se zvýšil z 1 149 v roce 2017 na 1 710 v roce 2020 (DHS, 2020d, str 46).

V dubnu 2019 začal i pilotní program CBP, kdy agenti hraniční kontroly mohli vést prvotní pohovory s žadateli o azyl, kteří měli pomoci úředníkům USCIS k urychlení celého procesu (O'Toole, 2019). Procento žádostí vyřízeno hraniční kontrolou bylo přibližně 1/3 všech žádostí v období od května 2019 do července 2020. Na konci srpna byl tento pilotní program zrušen federálním soudem, kvůli nedostačené kvalifikaci agentů hraniční kontroly (USDC for the District of Columbia, 2020b). 2. července 2019 USICS zkrátil čas pro žadatele o azyl na přípravu před pohovorem z dvou dnů na jeden. Toto nařízení však bylo zrušeno 1. března 2020 (USDC for the District of Columbia, 2020a).

9. listopadu 2018 DHS ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti zveřejnilo nařízení, které automaticky odebrává právo dostat azyl v USA pro osoby, které splňují podmínky prezidentské proklamace (DHS, 2018). Následně prezident Trump vydal tři proklamace zakazující vstup každému, kdo nelegálně překročí hranici s Mexikem. Platnost každé proklamace byla na 90 dní. První proklamace byla podepsána 15. listopadu 2018, druhá 12. února 2019 a třetí 13. května téhož roku. V praxi implementace daných nařízení znamenala nemožnost žádat o azyl pro žadatele, co ilegálně přešli hranici (Executive Office of the President, 2018b; 2019a; 2019b).

USCIS začal limitovat možnost udělení azylu pro oběti domácího násilí nebo násilí způsobeným gangy, pokud jeden rodinný příslušník je členem jiného gangu. Tuto problematiku se snažil vyřešit generální prokurátor Jeffrey A. Rosen kvůli případu *Matter of A-B*. Případ projednával vyhoštění občanky El Salvadoru s iniciálami A. a B. Žena požádala o azyl a jako důvod uvedla, že je členkou sociální skupiny salvadorských žen, které nemohou opustit své muže, kteří je týrají z důvodu strachu o sebe a děti. Žena svědčila tím, že její vláda jí není schopna poskytnout potřebnou ochranu. Imigrační soudce zamítl její žádost, protože se nekvalifikovala do žádné určité sociální skupiny podle imigračního zákona. Žena se odvolala a Odvolávací rada pro imigraci (BIA) uznala ženě azyl, protože se jednalo o skupinu podobnou určité sociální skupině vdaných žen z Hondurasu. I přes soudní případ A. B. USCIS nadále pokračovala s daným restriktivním nařízením (CGRS, 2018; Sands, 2021).

Další soudní případ s názvem *Matter of L-E-A* byl uzavřen rozsudkem generálního prokurátora Williama Barra 29. července 2019. Případ se zabýval osobou, co žádala o azyl, protože její otec měl v Mexiku obchod, který byl zničen drogovým kartelem a celé rodině bylo vyhrožováno smrtí a proto uprchli. Osoba hájila svůj nárok na azyl, tím že je členem určité sociální skupiny, v tomto případě se jednalo o rodinu jako sociální skupinu. Barr rozhodl, že rodina není automaticky určitá sociální skupina a tím vyloučil možnost žádat o azyl na základě rodinného vztahu (DOJ, 2019).

V lednu 2020 byl zaveden příkaz zamítnout žádost o azyl komukoliv, kdo se zapojil do perzekuování jiné osoby nebo byl odsouzen za *obzvláště závažný zločin* (USCIS, 2021d). Dne 20. listopadu se tento příkaz rozšířil o prakticky všechny malé přestupky jako je například řízení pod vlivem alkoholu (DHS, 2020e).

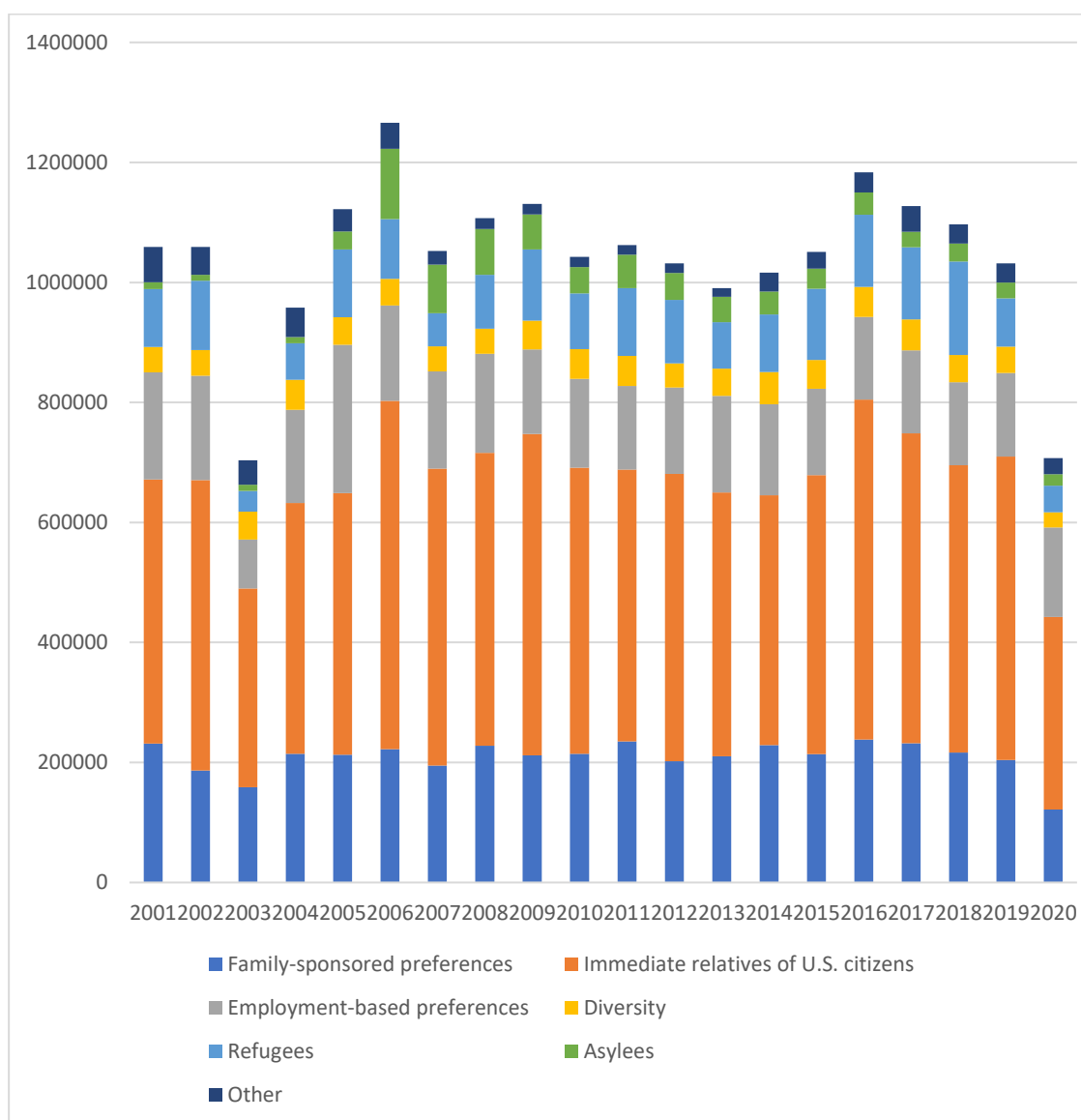
Další způsob, jak snížit počet žádostí o azyl, byla snaha o zavedení poplatku⁴ 50 dolarů za podání žádosti o azyl. Jednalo se o jedno z řad dalších navýšení poplatků spojené s imigračním procesem. Třeba poplatek spojený s žádostí stát se americkým občanem se zvýšil z 640 na 1 160 dolarů. O poplatku se rozhodlo 3. srpna 2020 a měl vstoupit v platnost na začátku října. Kvůli blokacím ze strany federálního soudu však tento poplatek v platnost nevešel (Hansen, 2020; DHS, 2020a).

V srpnu 2020 prezident Trump vydal dvě opatření limitující přístup žadatelům o azyl na pracovní trh. První ze dne 21. srpna odstranilo podmínku schválit nebo zamítnout požadavek o pracovní povolení na základě formuláře I-765 do 30 dní (DHS, 2020b). Druhé opatření ze dne 25. srpna mění řadu nástrojů při schvalovacím procesu o pracovní povolení v neprospěch žadatele o azyl. Nástroje znemožnily dát pracovní povolením žadatelům, co do USA přišli ilegálně, a zavedl i nutnost poskytnutí biometrických údajů, které bylo spojeno s 85 dolarovým poplatkem. Kromě toho se prodloužila doba a žádost o pracovní povolení u nevyřízených žádostí se může podat až po roce vyřizování. Předtím byla lhůta pouze pět měsíců (DHS, 2020c).

⁴ Pouze tři země mají poplatek za podání žádosti o azyl: Irán, Fidži a Austrálie

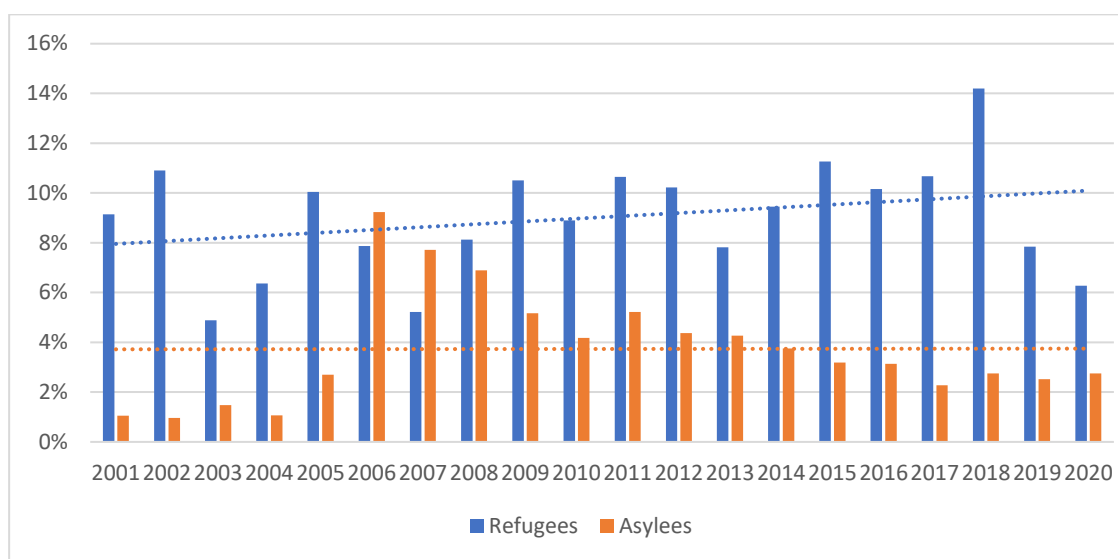
6 Analýza dopadu politik Trumpovy administrativy na strukturu imigrace

V rámci analýzy jsou zde porovnávána data uprchlíků a azylantů převážně s LPR statusy a mezi sebou. Porovnáním hlavně s LPR byl zvoleno, protože LPR reflektují celou migraci, a proto lze vidět dopady politik proti nucené imigraci nejlépe právě takto. Faktory, které jsem se rozhodl zahrnout do analýzy jsou: celkový počet jednotlivých LPR, uprchlíků a azylantů (*affirmative* a *defensive* je brán jako dvě kategorie odděleně), náboženské vyznání uprchlíků, čekací lhůty, šance na přijetí azylu u imigračního soudu a podíl 15 zemí s nejvyšším počtem imigrantů z jednotlivých kategorií.

Graf 1: Počet cizinců, co získali status LPR podle typu víza od roku 2001-2020

Zdroj: DHS, 2022c, upraveno autorem

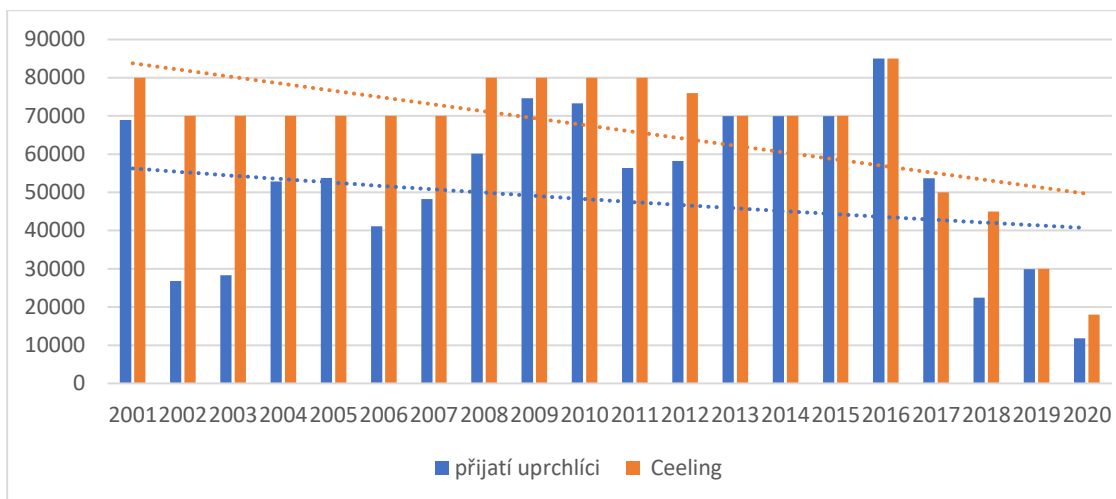

Graf 2: Podíl držitelů statusu uprchlíka a azylu ze všech LPR v letech 2001-2020

Zdroj: DHS, 2022c, upraveno autorem

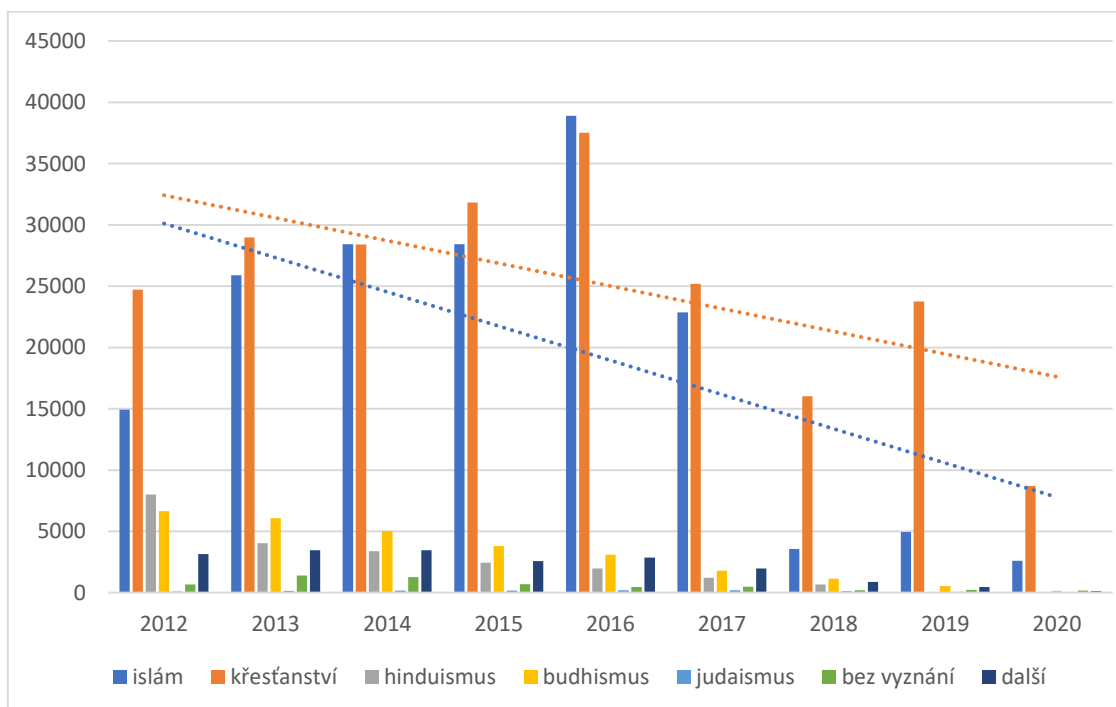
USA vydává průměrně 1,05 milionu LPR statusů ročně. V roce 2003 se počet LPR snížil na 700 tisíc kvůli začátku operacím DHS a přísnějším opatřením, vzniklých jako reakce na zajištění bezpečnosti po útocích 11. září 2001. Na konci funkčního období Obamovy administrativy se vydalo v roce 2016 1 183 505 LPR statusů. Během Trumpova funkčního období se roční číslo vydaných statusů snížilo o 13 % na 1 031 765 v roce 2019 a vlivem pandemie došlo pouze k 30% poklesu z roku na rok na 707 362 (Graf 1).

Procentuální podíl uprchlíků ze všech LPR statusů se snížil z roku 2016, kdy dosahoval hodnoty 10,68 % na hodnotu 7,84 % v roce 2019 a 6,28 % v roce 2020. Pokud však porovnáme procentuální průměr z let 2009 až 2016 dostaneme hodnotu 9,87 % a v porovnání s Trumpovou administrativou došlo k relativně malému poklesu v porovnání s počtem politik mířených k snížení dané skupiny na 9,75 %. Pokud se podíváme na procentuální poměr azylantů, tak lze vidět větší dopad Trumpových změn, kdy v roce 2011 azyl tvořil 5,22 % všech LPR statusů a v roce 2019 méně jak polovinu, tedy 2,52 % a v roce 2020 se číslo zvýšilo na 2,75 %. Procentuální průměr v letech 2009 až 2016 byl 4,16 %, a pomocí Trumpových nařízeních se průměrná hodnota snížila na 2,57 % (Graf 2).

Graf 3: Přijetí uprchlíci v letech 2001-2020

Zdroj DHS, 2022d, upraveno autorem

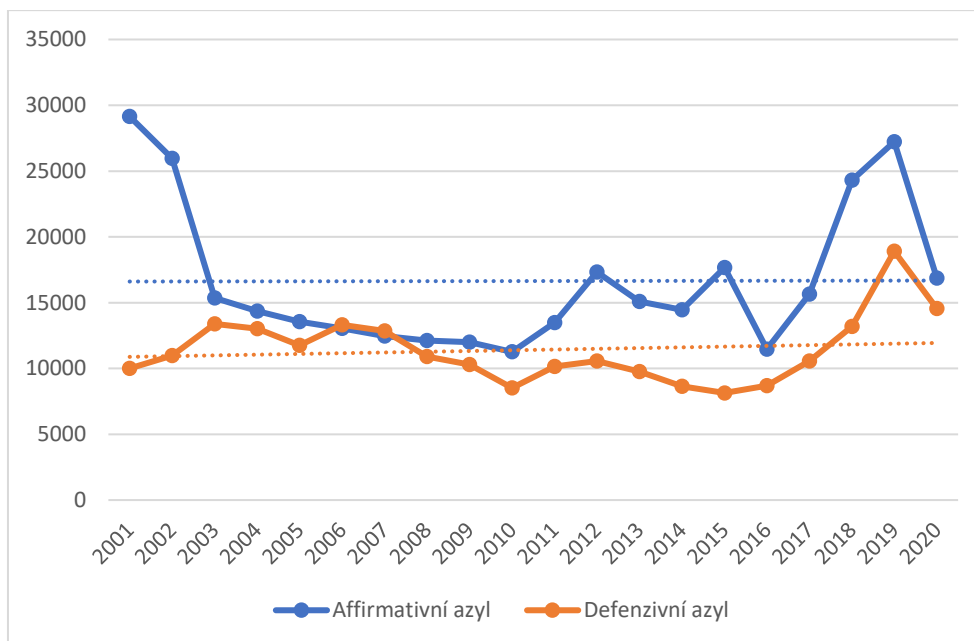
Graf 4: Náboženské vyznání přijatých uprchlíků

zdroj: Refugee Processing Center, 2022 upraveno autorem

Podle statistik UNHCR počet uprchlíků se neustále zvyšuje. V letech 2009 až 2012 se počet uprchlíků ve světě pohyboval okolo deseti milionu, ale v době Trumpovy administrativy se čísla pohybovali okolo 20 milionů. Počet přijatých uprchlíků se razantně snížil v době Trumpovy administrativy. Počet uprchlíků v době Obamovy administrativy se pohyboval kolem 70 tisíc v posledním roce navýšil *refugee ceiling*

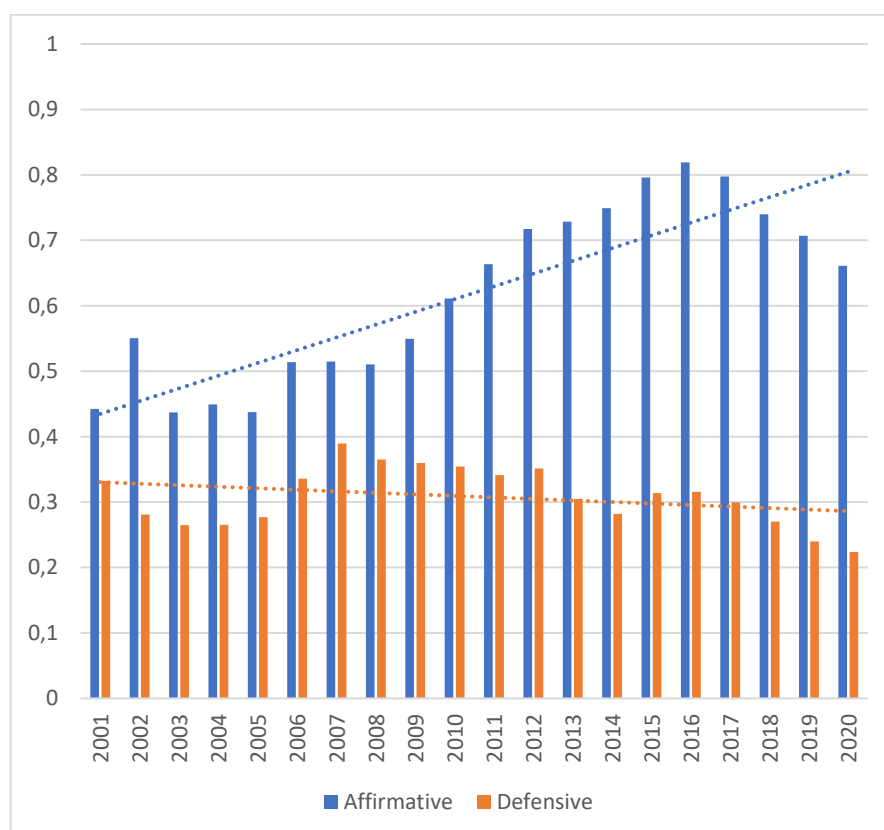
na 85 tisíc a v roce 2017 na 115 tisíc převážně kvůli občanské válce v Sýrii. Trumpova administrativa řadou svých opatření snížila počet uprchlíků a v roce 2019 do USA bylo přijatou pouze 29 916 uprchlíků a v roce 2020 vlivem pandemie se toto číslo podařilo snížit na rekordní minimum v novodobé historii od vzniku podepsáním dokumentu *Refuge Act of 1980* na 11 840 (Graf 3; Příloha 1).

Skladba původu a vyznání uprchlíků se mění na základě řady faktorů, kdy nejzásadnější je probíhající konflikt. Na začátku století v letech 2001 až 2008 přicházeli uprchlíci převážně ze zemí bývalé Jugoslávie, hlavně Chorvatska a Bosny a Hercegoviny, zemí bývalého Sovětského svazu, Somálska, Afghánistánu, Barmy a Iránu. V letech 2009-2016 převažovali uprchlíci z Blízkého východu, hlavně z Iráku, Somálska, Sýrie, Eritree, Súdánu, Demokratické republiky Kongo a Barmy a Bhútánu. Od roku 2017 Trumpova administrativa oproti předešlým zaváděla nařízení, které zakazovaly přijmout uprchlíky z určitých zemí nebo náboženských skupin. Nejvíce uprchlíků přišlo z Demokratické republiky Kongo, Burmy, Afghánistánu, Iráku a Ukrajiny, která se od roku 2014 začala potýkat se separatistickými skupinami na východě země. Během Trumpovy administrativy došlo i k jisté diverzifikaci uprchlíků. Z top 15 zemí, z kterých uprchlíci přišli tvořilo v roce 2016 95 % všech uprchlíků, zatímco průměr za dobu Obamova funkčního období bylo 97 %, tak na konci roku 2020 to bylo 93 %. Náboženské vyznání hrálo velkou roli pro přijetí uprchlíka na území USA. V Roce 2016 uprchlíci s islámským vyznáním tvořily 45,77 % všech uprchlíků přijatých daný rok a křesťané 44,15 %. V roce 2019 křesťané tvořili většinu, necelých 80 %, zatímco uprchlíci s islámským vyznáním pouze 16,48 %. V roce 2020 na konci funkčního období zastoupení muslimů bylo 22,01 % a křesťanů 73,81 % (Graf 4; Příloha 7; 12).

Graf 5: Počet přijatých affirmative a defenzive asylums v letech 2001-2020

Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem

Graf 6: Procentuální úspěšnost žádostí na imigračním soudu v letech 2001-2020

Zdroj: TRAC, 2022, upraveno autorem

Průměrný počet osob ročně, jimž byl udělen azyl v letech 2009 až 2016 se pohybuje okolo 23 tisíc, z toho *affirmative asylum* činil průměrně 14 tisíc a 9 tisíc *defensive asylum*, což je méně než v letech 2001 až 2008, kdy průměrné číslo bylo 29 tisíc, z čehož *affirmative asylum* průměrně byl 17 tisíc ročně a *defensive asylum* okolo 12 tisíc. Během Trumpovy administrativy se roční průměr azylů ročně pohyboval okolo 35 tisíc, kdy *affirmative asylum* tvořil průměrně ročně 21 tisíc a *defensive asylum* 14 tisíc. Došlo k vyššímu počtu udělení azylu, ale světově došlo i k navýšení počtu žadatelů o azyl, kdy UNHCR evidovala v roce 2016 2 729 521 žadatelů o azyl ve světě a v roce 2020 se počet žadatelů zvýšil na 4 140 106. Podle počtu žádostí podaných na imigrační soud ohledně udělení azyl je vidět evidentní dopad Trumpových opatření. Je pozorovatelný trend snižujícího se počtu *affirmative* žádostí a zvyšující se počet *defensive* žádostí o azyl (Graf 5, Příloha 2; 3; 4).

Šance dostat *affirmative asylum* v letech 2001 až 2008 bylo 48 % a u *defensive* žádosti 31 %. V letech 2009 až 2016 se šance zvýšila na 70 % u *affirmative asylum* a *defensive asylum* na 32 %. V letech 2017 až 2020 *affirmative asylum* vzhledem k mnohem menšímu počtu žádostí byla šance 72 % a u *defensive asylum* žádosti pouze 25 %. Nejvíce žadatelů o azyl pochází z Latinské Ameriky, převážně z El Salvadoru, Hongurasu, Guatemaly, Venezuely, Kuby a Mexika a z Asie, kde majoritu tvoří žadatelé z Číny a Indie (Příloha 3; 4; 13)

Během Trumpovy administrativy, která i částečně uměle prodlužovala čas na zpracování jednotlivých žádostí, došlo k navýšení časového mediánu na vyřízení žádosti. USCIS na svých stránkách poskytuje časy jen u některých typů formulářů, jako je třeba formulář I-485, který slouží k registraci trvalého pobytu nebo úpravu statusu pobytu. Čas na jeho vyřízení se liší podle statusu podávajícího cizince. V roce 2012 trvala žádost vyřídit pro azylanta 111 dní a v roce 2020 se čekací doba prakticky zdvojnásobila na 207 dní, pro uprchlíka v roce 2012 114 dní a v roce 2020 až 279 dní, ale čekací doby se prakticky zdvojnásobily i u žádostí ekonomických migrantů v téže období. U žádosti I-730, která slouží k sloučení rodiny a podává ji imigrant se statutem uprchlíka se čekací doba více jak zešestinásobila z 90 dnů v roce 2012 na 603 dní v roce 2020 (Příloha 5).

Závěr

Trumpova politika vůči uprchlíkům a žadatelům o azyl byla velmi restriktivní a selektivní. Postavila řadu zemí před rozhodnutí, zda se vydají podobným směrem, nebo ne. Následovat se rozhodlo třeba Mexiko a další státy Latinské Ameriky, naopak liberálním směrem se vydala Kanada a Uganda, kteří jsou momentálně světoví lídři v oblasti počtu přesídlení a integrace uprchlíků. Ve světě je však pozorovatelný trend, kdy vlády omezují přístup k azylu a staví fyzické i legislativní bariéry a odvrací se od kolektivního údělu globalizované společnosti. Je těžké efektivně kontrolovat tyto politiky, protože fungují spíše jako reakce na vnější tlaky a nelze jimi vytvořit dlouhotrvající systém. Počet nařízení, které vedly ke transformování azylové politiky změnily struktury dané skupiny migrace v rámci celkového počtu a razantně se Trumpově vládě povedlo redukovat počet přijatých uprchlíků. Řada politik však přišla později, anebo byly zrušeny nebo modifikovány vlivem pandemie. Snahy zakázat imigraci z konkrétních zemí v rámci humanitární imigrace se ukázalo jako neefektivní v porovnání s migrací legální (Příloha 7; 8; 9; 10; 11; 12; 13). Trumpova snaha přijmout více uprchlíků křesťanů se ukázala jako úspěšná. I přes mnohem vyšší počet žadatelů o azyl na jižní hranici nedošlo k masivnímu udělování azylu. Trump úspěšně zúžil granty na humanitární ochranu, zvýšil kontrolu jižní hranice.

Donald Trump udělal z USA, dříve dominantního aktéra v rámci přesídlení a respektování lidských práv žadatelů o azyl a uprchlíků, zemi, která se snažila dát svoje zájmy na první místo před zájmy světové komunity. Trump byl prvním prezidentem, který využil plně výkonnou moc a využil situaci ve svůj prospěch, protože Kongresu se nedařilo aktualizovat imigrační zákony. Podle přesvědčení Donalda Trumpa převzal „rozbitý imigrační systém země“ a reformoval ho k prosazení své politické agendy.

Cílem práce bylo popsat a zhodnotit vliv Trumpovy imigrační politiky v rámci nucení migrace. Pokud zhodnotíme azylovou politiku na jižní hranici a politiku v rámci statusu uprchlíka odděleně, tak větší efekt byl viditelný u přesídlování uprchlíků zavedením přísných kontrol a důkladnější průběh pohovorů. Spolu s redukcí národních kapacit k ubytování uprchlíků vedlo k přijímání mnohem menšího počtu s porovnáním předešlých administrativ. I procento lépe integrovatelných uprchlíků se zvýšilo. Azylová politika na jižní hranici se setkala téže s úspěchem, ale ne s takovým, jaká administrativa očekávala. Šance dostat azyl razantně klesla, a i když počet azylantů se zvýšil v porovnání s předešlou administrativou, nedošlo k takovému nárůstu, díky preventivním opatřením.

Azylová politika na jižní hranici nebyla dokončena v plném rozsahu, protože se řada nařízení potýkala s blokadami Kongresu nebo federálních soudů a je více provázána s politikami ovlivňujícími legální a ilegální imigraci. Celkově byl dopad politik znatelný a bude představovat překážky případným reformám Trumpova nástupce. Lze očekávat, že debatu kolem migrace, co otevřel dnes už bývalý prezident Donald Trump, povede v budoucnu k dalším reformám migračních politik.

USA v době Trumpovy administrativy potvrzují Jagdish Bhagwatiho tezi, že schopnost státu kontrolovat migraci se významně zmenšuje a spolu s tím se jeho přání kontrolovat hranice zvyšuje. Lidská práva a jiné mezinárodní tlaky významně ovlivnily realizaci Trumpovy imigrační politiky.

Přínosem této práce bylo poskytnout shrnutí a analýzu nejdůležitějších informací o nucené migraci do USA a politikách její kontroly. Předmětem dalšího studia by mohla být detailnější analýza, která představí další demografické trendy, jako je rodinný status, věk, vzdělání a jazyková znalost. Téma imigrace a její kontroly je velmi široké, a aby byl podán ucelený vhled do dané problematiky, analýza by se měla rozšířit na všechny typy víz LPR, které se následně porovnají a určí se, který typ víz stát dokáže nejlépe kontrolovat.

Anotace

Jméno a příjmení	Jiří Černošous
Název práce	Dopady Trumpovy imigrační politiky na strukturu imigrace do USA
Název práce v angličtině	The impact of Trump's immigration policies on the structure of immigration to the United States
Anotace	Cílem mé práce bylo zjistit jaký dopad měla Trumpova imigrační politika na charakter nucené mezinárodní migrace do USA v době jeho administrativy. Uprchlíci a azylovci jsou analyzováni odděleně. V práci jsou interpretovány jednotlivé reformy provedené výkonnou mocí a jejich dopady jsou ověřeny řadou determinantů, které jsou porovnávány s daty od roku 2001 a v některých případech od roku 2012.
Klíčová slova	azylová politika, Donald Trump, migrace, migrační politika, uprchlík, USA
Anotace v angličtině	The aim of my thesis was to determine how Trump's immigration policy impacted the structure of forced international migration during his administration. Refugees and asylum seekers were analysed separately. This thesis presents interpretations of the individual reforms implemented by the executive power. The impact of these reforms is then determined on the basis of various determinants which are compared with the data collected since the year 2001, or 2012 in some of the cases.
Klíčová slova v angličtině	asylum policy, Donald Trump, migration, migration policy, refugee, USA
Rozsah práce	74 stran
Jazyk práce	český

Prameny a literatura

Aleaziz, H. (2019, 7. října). *The Trump Administration Launched A Secretive Program To More Quickly Deport Mexican Asylum-Seekers*. BuzzFeed News. Dostupné z <https://www.buzzfeednews.com/article/hamedaleaziz/asylum-pilot-program-border-mexico-deport-trump> (cit 15.3.2022)

American Civil Liberties Union. (2017, 28. ledna). *ACLU and Other Groups Challenge Trump Immigration Ban After Refugees Detained at Airports Following Executive Order*. Dostupné z <https://www.aclu.org/blog/national-security/discriminatory-profiling/aclu-and-other-groups-challenge-trump-immigration> (cit 15.3.2022)

American Civil Liberties Union (ACLU). (2020, 31. ledna). *International Refugee Assistance Project V. Trump*. Dostupné z <https://www.aclu.org/cases/international-refugee-assistance-project-v-trump> (cit. 15.3. 2022)

American Immigration Council (AIC). (2020, leden). *Policies Affecting Asylum Seekers at the Border: The Migrant Protection Protocols, Prompt Asylum Claim Review, Humanitarian Asylum Review Process, Metering, Asylum Transit Ban, and How They Interact*. Dostupné z https://www.americanimmigrationcouncil.org/sites/default/files/research/policies_affecting_asylum_seekers_at_the_border.pdf (cit. 15.3.2022)

American Immigration Council (AIC). (2021a, 8. března). *Metering and Asylum Turnbacks*. Dostupné z <https://www.americanimmigrationcouncil.org/research/metering-and-asylum-turnbacks> (cit. 15.3.2022)

American Immigration Council. (2021b, 14. září). *How the United States Immigration System Works*. Dostupné z <https://www.americanimmigrationcouncil.org/research/how-united-states-immigration-system-works> (cit. 15.3.2022)

Amnesty International. (n.d.). *Terminologie*. Dostupné z <https://www.amnesty.cz/migrace/terminologie> (cit. 15.3.2022)

Anker, D. E., & Posner, M. H. (1981). Forty year crisis: legislative history of the refugee act of 1980. *the San Diego Law Review*, 19(1), 9-90. Dostupné z <https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/sanlr19&id=17&collection=journals&index=#>(cit. 15.3.2022)

Bankston, C. L. (2010). *Encyclopedia of American immigration*. Pasadena: Salem Press.

Baršová, A., & Barša, P. (2005). *Přistěhovalectví a liberální stát: imigrační a integrační politiky v USA, západní Evropě a Česku*. 1. vydání. Brno: Masarykova univerzita v Brně, Mezinárodní politologický ústav.

Boundless. (2017, 21. května). *Immigration Policies Under Barack Obama*. Dostupné z <https://www.boundless.com/blog/obama/> (cit. 15.3.2022)

Brotherton, D. & Kretsedemas, P. (2008). *Keeping out the other: a critical introduction to immigration enforcement today*. New York: Columbia University Press.

Brown, A., & Scribner, T. (2014) Unfulfilled Promises, Future Possibilities: The Refugee Resettlement System in the United States. *Journal on Migration and Human Security*, 2(2), 101-120. Dostupné z <http://dx.doi.org/10.14240/jmhs.v2i2.27> (cit. 15.3.2022)

Browne, R. (2020, 28. dubna). Pentagon weighs replacing active duty troops on US-Mexico border with National Guard. *CNN news*. Dostupné z <https://edition.cnn.com/2020/04/28/politics/pentagon-national-guard-southern-border/index.html> (cit. 15.3.2022)

Bruno, A. (2018, 18. prosince). *Refugee Admissions and Resettlement Policy*. Dostupné z <https://sgp.fas.org/crs/misc/RL31269.pdf> (cit. 15.3.2022)

Bureau of Land Management. (2019, 18. září). *Secretary of the Interior Transfers Jurisdiction of Five Parcels of Land to the Department of the Army to Secure the Southwest Border*. Dostupné z <https://www.blm.gov/press-release/interior-secretary-transfers-five-parcels-land-department-army> (cit. 15.3.2022)

Burns, A. (2017, 15. března) 2 Federal Judges Rule Against Trump's Latest Travel Ban. *The New York Times*. Dostupné z <https://www.nytimes.com/2017/03/15/us/politics/trump-travel-ban.html> (cit 15.3. 2022)

Capps, R., Meissner, D., Soto, A. G. R., Bolter, J., & Pierce, J. (2019). *From Control to Crisis: Changing Trends and Policies Reshaping U.S.-Mexico Border Enforcement*. Migration Policy Institute. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/BorderSecurity-ControltoCrisis-Report-Final.pdf> (cit. 15.3.2022)

Carratala, S. & S. Mathema. (2020, 26 října). *Rebuilding the U.S. Refugee Program for the 21st Century: A New Vision To Create a More Resilient Refugee Program*. Dostupné z <https://www.americanprogress.org/article/rebuilding-u-s-refugee-program-21st-century/> (cit. 15.3.2022)

Center for Gender & Refugee Studies (CGRS). (2018, srpen). Backgrounder and Briefing on Matter of A-B-. Dostupné z <https://cgrs.uchastings.edu/a-b-backgrounder> (cit 15.3.2022)

Center for Migration Studies (CMS). (n.d.). *Obama and Gang of 8 Proposals for US Immigration Reform leave questions unanswered*. Dostupné z <https://cmsny.org/obama-and-gang-of-8-proposals-for-us-immigration-reform-leave-questions-unanswered/> (cit. 15.3.2022)

Coats, D., E. Duke & R. W. Tillerson. (2017, 23. října). *Resuming the United States Refugee Admissions Program with Enhanced Vetting Capabilities*. Dostupné z

https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/17_1023_S1_Refugee-Admissions-Program.pdf (cit 15.3.2022)

Committee on Foreign Relations United States Senate. (2021, 18. ledna). *Cruelty, Coercion, And Legal Contortions: The Trump Administration's Unsafe Asylum Cooperative Agreements with Guatemala, Honduras, and El Salvador*. Dostupné z <https://www.foreign.senate.gov/imo/media/doc/Cruelty,%20Coercion,%20and%20Legal%20Contortions%20--%20SFRC%20Democratic%20Staff%20Report.pdf> (cit 15.3.2022)

Connor, P. & Krogstad, J. M. (2017, 20. ledna). *U.S. on track to reach Obama administration's goal of resettling 110,000 refugees this year*. Pew Research Center. Dostupné z <https://www.pewresearch.org/fact-tank/2017/01/20/u-s-on-track-to-reach-obama-administrations-goal-of-resettling-110000-refugees-this-year/> (cit. 15.3.2022)

Council on Foreign Relations (CFR). (n.d.). *The Next Commander in Chief*. Dostupné z <https://www.cfr.org/campaign2016/> (cit. 15.3.2022)

Craycroft, A. & Nathan-Pineau, N. (2020, říjen). *The Asylum Transit Ban After Cair Coalition V. Trump: Obtaining Relief in Asylum Transit Ban Cases*. Immigrant Legal Resource Center (ILRC). Dostupné z https://www.ilrc.org/sites/default/files/resources/asylum_transit_ban_after_cair_v_trump_10.2020.pdf (cit 15.3.2022)

Cuffari, J. V. (2021, 25. ledna). *DHS Has Not Effectively Implemented the Prompt Asylum Pilot Programs*. Dostupné z <https://www.oig.dhs.gov/sites/default/files/assets/2021-01/OIG-21-16-Jan21.pdf> (cit 15.3.2022)

DeChalus, C. (2020, 17. března). *Guatemala suspends US flights carrying asylum-seekers*. Roll Call. Dostupné z <https://rollcall.com/2020/03/17/guatemala-suspends-u-s-flights-carrying-asylum-seekers/> (cit 15.3.2022)

DeChalus, C. & Misra, T. (2020, 26. února). *DHS expands programs that fast-track asylum process*. Roll Call. Dostupné z <https://rollcall.com/2020/02/26/dhs-expands-asylum-programs-that-fast-track-deportations/> (cit 15.3.2022)

Department of Homeland Security. (2018, 11. září). *Aliens Subject to a Bar on Entry Under Certain Presidential Proclamations; Procedures for Protection Claims*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2018/11/09/2018-24594/aliens-subject-to-a-bar-on-entry-under-certain-presidential-proclamations-procedures-for-protection> (cit 15.3.2022)

DHS. (2019a, 16. července). *Asylum Eligibility and Procedural Modifications*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2019/07/16/2019-15246/asylum-eligibility-and-procedural-modifications> (cit 15.3.2022)

DHS. (2019b, 13. srpna). *United Nations High Commissioner for Refugees (UNHCR) Information Data Share*. Dostupné z <https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/privacy-pia-uscis081-unhcr-august2019.pdf> (cit 15.3. 2022)

DHS. (2020a, 3. března). *U.S. Citizenship and Immigration Services Fee Schedule and Changes to Certain Other Immigration Benefit Request Requirements*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2020/08/03/2020-16389/us-citizenship-and-immigration-services-fee-schedule-and-changes-to-certain-other-immigration> (cit 15.3.2022)

DHS. (2020b, 22. června). *Removal of 30-Day Processing Provision for Asylum Applicant- Related Form I-765 Employment Authorization Applications*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2020-06-22/pdf/2020-13391.pdf> (cit 15.3.2022)

DHS. (2020c, 26. června). *Asylum Application, Interview, and Employment Authorization for Applicants*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2020-06-26/pdf/2020-13544.pdf> (cit 15.3.2022)

DHS. (2020d, 30. června). *Annual Report 2020: Citizenship and Immigration Services Ombudsman*. Dostupné z https://www.dhs.gov/sites/default/files/publications/20_0630_cisomb-2020-annual-report-to-congress.pdf (cit 15.3.2022)

DHS. (2020e, 21 listopadu). *Procedures for Asylum and Bars to Asylum Eligibility*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2020/10/21/2020-23159/procedures-for-asylum-and-bars-to-asylum-eligibility> (cit 15.3.2022)

DHS. (2021, 5. února). *DHS Announces Additional, Enhanced Security Procedures for Refugees Seeking Resettlement in the United States*. Dostupné z <https://www.dhs.gov/news/2018/01/29/dhs-announces-additional-enhanced-security-procedures-refugees-seeking-resettlement> (cit. 15.3.2022)

DHS. (2022a, 6. ledna). *Lawful Permanent Residents (LPR)*. Dostupné z <https://www.dhs.gov/immigration-statistics/lawful-permanent-residents> (cit. 15.3.2022)

DHS. (2022b, 30. ledna). *Creation of the Department of Homeland Security*. Dostupné z <https://www.dhs.gov/creation-department-homeland-security> (cit. 15.3.2022)

DHS. (2022c). *Lawful Permanent Residents (LPR)*. dostupné z <https://www.dhs.gov/immigration-statistics/lawful-permanent-residents> (cit 15.3.2022)

DHS. (2022d). *Refugees and Asylees*. dostupné z <https://www.dhs.gov/immigration-statistics/refugees-asylees> (cit 15.3.2022)

Divine, R. A. (ed.). (2013). *America, Past and Present*. 10th ed. Boston: Pearson.

Encyclopedia.com. (n.d.). *Displaced Persons Act of 1948*. Dostupné z <https://www.encyclopedia.com/humanities/applied-and-social-sciences-magazines/displaced-persons-act-1948> (cit. 15.3.2022)

Executive Office of the President. (2017a, 27. ledna). *Executive Order 13769: Protecting the Nation From Foreign Terrorist Entry Into the United States*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2017/02/01/2017-02281/protecting-the-nation-from-foreign-terrorist-entry-into-the-united-states> (cit. 15.3. 2022)

Executive Office of the President. (2017b, 6. března). *Executive Order 13780: Protecting the Nation From Foreign Terrorist Entry Into the United States*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2017/03/09/2017-04837/protecting-the-nation-from-foreign-terrorist-entry-into-the-united-states> (cit. 15.3.2022)

Executive Office of the President (2017c, 24. září). *Proclamation 9645—Enhancing Vetting Capabilities and Processes for Detecting Attempted Entry Into the United States by Terrorists or Other Public-Safety Threats*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/DCPD-201700685/pdf/DCPD-201700685.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President. (2017d, 24. října) *Executive Order 13815: Resuming the United States Refugee Admissions Program With Enhanced Vetting Capabilities*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2017-10-27/pdf/2017-23630.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President. (2018a, 10. dubna). *Proclamation 9723: Maintaining Enhanced Vetting Capabilities and Processes for Detecting Attempted Entry Into the United States by Terrorists or Other Public-Safety Threats*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2018/04/13/2018-07864/maintaining-enhanced-vetting-capabilities-and-processes-for-detecting-attempted-entry-into-the> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President (2018b, 9. listopadu). *Proclamation 9822: Addressing Mass Migration Through the Southern Border of the United States*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2018-11-15/pdf/2018-25117.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President (2019a, 7. února). *Proclamation 9842: Addressing Mass Migration Through the Southern Border of the United States*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2019-02-12/pdf/2019-02303.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President (2019b, 8. května). *Proclamation 9880: Addressing Mass Migration Through the Southern Border of the United States*. Dostupné z

<https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2019-05-13/pdf/2019-09992.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President. (2019c, 26 září). *Enhancing State and Local Involvement in Refugee Resettlement*. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/FR-2019-10-01/pdf/2019-21505.pdf> (cit 15.3.2022)

Executive Office of the President. (2020, 5. února). *Proclamation 9983: Improving Enhanced Vetting Capabilities and Processes for Detecting Attempted Entry Into the United States by Terrorists or Other Public-Safety Threats*. Dostupné z <https://www.federalregister.gov/documents/2020/02/05/2020-02422/improving-enhanced-vetting-capabilities-and-processes-for-detecting-attempted-entry-into-the-united> (cit 15.3.2022)

Felter, C. & McBride, J. (2018, 10. října). How Does the U.S. Refugee System Work?. *Council on Foreign Relations*. Dostupné z <https://www.cfr.org/backgrounder/how-does-us-refugee-system-work> (cit. 15.3.2022)

Ferdinando, L. (2018, 16. dubna). *DoD, DHS Outline National Guard Role in Securing Border*. Dostupné z <https://www.defense.gov/News/News-Stories/Article/Article/1494860/dod-dhs-outline-national-guard-role-in-securing-border/> (cit. 15.3.2022)

Frelick, B. (2021, 10. února). *US Terminates Shameful Asylum-Shirking Pacts*. Human Rights Watch. Dostupné z <https://www.hrw.org/news/2021/02/10/us-terminates-shameful-asylum-shirking-pacts> (cit 15.3.2022)

Garcia, J. M., Lee, M. M. & Tatelman, T. (2005, 25. května). Immigration: Analysis of the Major Provisions of the REAL ID Act of 2005. Dostupné z <https://sgp.fas.org/crs/homsec/RL32754.pdf> (cit 15..3. 2022)

Ghattas, K. (2016, 5. července). The United States of Islamophobia. *Foreign Policy*. Dostupné z <https://foreignpolicy.com/2016/07/05/the-united-states-of-islamophobia/> (cit. 15.3.2022)

Gellat, J. (2019, duben). Explainer: How the U.S. Legal Immigration System Works. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/content/explainer-how-us-legal-immigration-system-works> (cit 15.3. 2022)

Gordon, L. W. (1996) The Origins and Initial Resettlement Patterns of Refugees in the United States In D. W. Haines (ed.). *Refugees in America in the 1990s: A Reference Handbook* (s. 331-354). London: Greenwood Press.

Haddal, C. C. (2010, 11. srpna). *Border Security: The Role of the U.S. Border Patrol*. Dostupné z <https://sgp.fas.org/crs/homsec/RL32562.pdf> (cit. 15.3.2022)

Hallowell, L. & Karas, T. (2019, 4. ledna). *Last in, first out: Policy change moves longtime US asylum-seekers to back of the line*. The World. Dostupné z <https://theworld.org/stories/2019-01-04/last-first-out-policy-change-moves-longtime-us-asylum-seekers-back-line> (cit 15.3.2022)

Hamid, S. (2018, 28. června). The Travel Ban, the Law, and What's 'Right'. *The Atlantic*. Dostupné z <https://www.theatlantic.com/ideas/archive/2018/06/trump-travel-ban-supreme-court/564044/> (cit 15.3.2022)

Hansen, C. (2020, 31. července). *Trump Administration Nearly Doubles Cost to Apply to Become a U.S. Citizen*. US News. Dostupné z <https://www.usnews.com/news/national-news/articles/2020-07-31/trump-administration-nearly-doubles-cost-to-apply-to-become-a-us-citizen> (cit 15.3.2022)

Hansen, C. (2022, 7. února). *How Much of Trump's Border Wall Was Built?*. Dostupné z <https://www.usnews.com/news/politics/articles/2022-02-07/how-much-of-president-donald-trumps-border-wall-was-built> (cit. 15.3.2022)

History.com. (2019, 7. června). *U.S. Immigration Since 1965*. Dostupné z https://www.history.com/topics/immigration/us-immigration-since-1965#section_1 (cit. 15.3.2022)

Holman, P. A. (1996). Refugee Resettlement in the United States. In D. W. Haines (ed.). *Refugees in America in the 1990s: A Reference Handbook* (s. 1-27). London: Greenwood Press.

Human Rights First. (2010, 15. března). *Renewing U.S. Commitment: Celebrating the Refugee Act of 1980*. Dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=viKCE58ATnI> (cit. 15.3.2022)

Hutchinson, E. P. (1949, 1. března). Immigration Policy since World War I. *Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 262(1), 15-21. Dostupné z <https://doi.org/10.1177/000271624926200103> (cit 15.3.2022)

Chishti, M., & Bolter, J. (2019, 28. března). *Remain in Mexico Plan Echoes Earlier U.S. Policy to Deter Haitian Migration*. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/article/remain-mexico-plan-echoes-earlier-us-policy-deter-haitian-migration> (cit. 15.3.2022)

Chishti, M. & Bolter, J. (2020, 27. února). *Interlocking Set of Trump Administration Policies at the U.S.-Mexico Border Bars Virtually All from Asylum*. Migration Policy Institute. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/article/interlocking-set-policies-us-mexico-border-bars-virtually-all-asylum> (cit 15.3.2022)

Chishti, M. & S. Pierce. (2020, 29. ledna). *Despite Trump Invitation to Stop Taking Refugees, Red and Blue States Alike Endorse Resettlement*. Dostupné z

<https://www.migrationpolicy.org/article/despite-trump-invitation-stop-taking-refugees-red-and-blue-states-alike-endorse-resettlement> (Cit 15.3. 2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §316(a). Dostupné z <https://uscode.house.gov/statviewer.htm?volume=66&page=242> (cit15.3.2022) z

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1101. Dostupné z <https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=granuleid%3AUSC-prelim-title8-section1101&num=0&edition=prelim> (cit15.3.2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1157. Dostupné z <https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=granuleid%3AUSC-prelim-title8-section1157&num=0&edition=prelim> (cit15.3.2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1158. Dostupné z <https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=granuleid%3AUSC-prelim-title8-section1158&num=0&edition=prelim> (cit15.3.2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1159. Dostupné z <https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=granuleid:USC-prelim-title8-section1159&num=0&edition=prelim> (cit15.3.2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1182. Dostupné z <https://www.law.cornell.edu/uscode/text/8/1182> (cit15.3.2022)

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1227. Dostupné z [https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=\(title:8%20section:1227%20edition:prelim\)%20OR%20\(granuleid:USC-prelim-title8-section1227\)&f=treesort&num=0&edition=prelim](https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=(title:8%20section:1227%20edition:prelim)%20OR%20(granuleid:USC-prelim-title8-section1227)&f=treesort&num=0&edition=prelim) (cit15.3.2022) z

Immigration and Nationality Act (INA)(1952), 8-Aliens and Nationality United States Code. §1231. Dostupné z [https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=\(title:8%20section:1231%20edition:prelim\)%20OR%20\(granuleid:USC-prelim-title8-section1231\)&f=treesort&num=0&edition=prelim](https://uscode.house.gov/view.xhtml?req=(title:8%20section:1231%20edition:prelim)%20OR%20(granuleid:USC-prelim-title8-section1231)&f=treesort&num=0&edition=prelim) (cit15.3.2022) z

International Refugee Assistance Project (IRAP)(2017, 31. srpna). *Lawsuit Filed Against Trump's Muslim Ban*. Dostupné z <https://refugeerights.org/news-resources/press-release-government-settles-in-first-lawsuit-filed-against-trumps-muslim-ban> (cit 15.3.2022)

International Refugee Assistance Project (IRAP). (2021). *Debunking "Extreme Vetting": Recommendations to Build Back the U.S. Refugee Admissions Program*. Dostupné z <https://refugeerights.org/wp-content/uploads/2021/06/Vetting-Report-2020-v6-REVISED-JUNE-2021-1.pdf> (cit. 15.3.2022)

Kandel, A. W. (2018, 11 května). *Permanent Legal Immigration to the United States: Policy Overview*. Dostupné z <https://sgp.fas.org/crs/homesec/R42866.pdf> (cit. 15.3.2022)

Klemenčič, M. (2007). Migrations in History. In A.K. Isaacs (ed.). *Immigration and Emigration in Historical Perspective* (s. 27-54). Pisa: Plus - Pisa University Press.

Krikorian, M. (2021, 28. července). *Time to Withdraw from the U.N. Refugee Treaty*. Dostupné z <https://cis.org/Oped/Time-Withdraw-UN-Refugee-Treaty> (cit. 15.3.2022)

Landler, M. (2017, 4. února). Appeals Court Rejects Request to Immediately Restore Travel Ban. *The New York Times*. Dostupné z <https://www.nytimes.com/2017/02/04/us/politics/visa-ban-trump-judge-james-robart.html> (cit 15.3. 2022)

Leutert, S., Arvey, S., & Ezzell, E. (2019, květen). *Metering Update*. Dostupné z https://usmex.ucsd.edu/_files/metering-update_may-2019.pdf (cit. 15.3.2022)

Leutert, S., & Arvey, S. (2020, prosinec). *Migrant Protection Protocols Update*. Dostupné z https://www.strauscenter.org/wp-content/uploads/MPPUpdate_December2020.pdf (cit. 15.3.2022)

Liptak, A. & M.D. Shear. (2018, 26. června). Trump's Travel Ban Is Upheld by Supreme Court. *The New York Times*. Dostupné z <https://www.nytimes.com/2018/06/26/us/politics/supreme-court-trump-travel-ban.html> (cit. 15.3.2022)

Liu, L. (2016, 9. listopadu). Here's where President-elect Trump stands on immigration. *Insider*. Dostupné z <https://www.businessinsider.com/heres-where-donald-trump-stands-on-immigration-2016-11?IR=T> (cit. 15.3.2022)

Meissner, D. & S. Pierce. (2017a, únor). *Trump Executive Order on Refugees and Travel Ban: a Brief Review*. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/Trump-EO-Refugees-TravelBan-FINAL.pdf> (cit 15.3.2022)

Meissner, D. & S. Pierce. (2017b, březen). *Revised Trump Executive Order and Guidance on Refugees Resettlement and Travel Ban*. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/Trump-EO-RevisedTravelBan-FINAL.pdf> (cit 15.3.2022)

Meyer, J. P. (2021, 16. února). *U.S. Strategy for Engagement in Central America: An Overview*. Congressional Research Service. Dostupné z <https://sgp.fas.org/crs/row/IF10371.pdf>. (cit 15.3.2022)

Monin, K., Batalova, J. & Lai, T. (2021, 13. května). Refugees and Asylees in the United States. Migration Policy Institute. Dostupné z

<https://www.migrationpolicy.org/article/refugees-and-asylees-united-states-2021#asylees> (cit 15.3.2021)

Nakamura, D. (2017, 16. srpna). Trump administration ends Obama-era protection program for Central American minors. *The Washington Post*. Dostupné z https://www.washingtonpost.com/politics/trump-administration-ends-obama-era-protection-program-for-central-american-minors/2017/08/16/8101507e-82b6-11e7-ab27-1a21a8e006ab_story.html (cit. 15.3. 2022)

O'Brian, C. (2020, 28. dubna). Pentagon pulls money from overseas projects to pay for border wall. *Politico*. Dostupné z <https://www.politico.com/news/2020/04/28/pentagon-money-border-wall-216156> (cit. 15.3.2022)

Office of the Historian. (n.d.). *The Immigration Act of 1924 (The Johnson-Reed Act)*. Dostupné z <https://history.state.gov/milestones/1921-1936/immigration-act> (cit 15.3.2022)

Office of Refugee Resettlement. (2021, 12. listopadu). *History*. Dostupné z <https://www.acf.hhs.gov/orr/about/history> (cit. 15.3.2022)

Office of Refugee Resettlement. (2022, 1. března). *What We Do*. Dostupné z <https://www.acf.hhs.gov/orr/about/what-we-do> (cit. 15.3.2022)

Organizace spojených národů. (2015). *Úmluva o právním postavení uprchlíků*. Ženeva: OSN. Dostupné z <https://www.osn.cz/wp-content/uploads/2015/03/uprchlici.pdf> (cit. 15.3.2022)

O'Toole, M. (2019, 19. září). Border Patrol agents, rather than asylum officers, interviewing families for 'credible fear'. *Los Angeles Times*. Dostupné z <https://www.latimes.com/politics/story/2019-09-19/border-patrol-interview-migrant-families-credible-fear> (cit15.3.2022)

Piyapromdee, S. (2021, leden). The Impact of Immigration on Wages, Internal Migration, and Welfare. *The Review of Economic Studies*, 88(1), 406-453. <https://doi.org/10.1093/restud/rdaa029> (cit. 15.3.2022)

Refugee Processing Center. (2022). *Archives*. Dostupné z <https://www.wrapsnet.org/archives/> (cit 15.3.2022)

Richman, J. (2014, 20. listopadu). Obama immigration plan, the details: border security, deferred action, new programs. *The Mercury News*. Dostupné z <https://www.mercurynews.com/2014/11/20/obama-immigration-plan-the-details-border-security-deferred-action-new-programs/> (cit. 15.3.2022)

Rucker, P. (2017, 31. října). Trump says he ordered U.S. to 'step up our already Extreme Vetting Program'. *The Washington Post*. Dostupné z

<https://www.washingtonpost.com/news/post-politics/wp/2017/10/31/trump-says-he-ordered-u-s-to-step-up-our-already-extreme-vetting-program/> (cit. 15.3.2022)

Ruppel, J. (2018, 2. dubna). *Memorandum: Pipeline DHS Review (PDR) Guidance*. Dostupné z <https://refugeerights.org/wp-content/uploads/2020/10/31.-Memo-re-PDR-Guidance-min-1.pdf> (cit. 15.3.2022)

Sands, G. (2021, 16. června). Trump-era limits on asylum claims for victims of domestic and gang violence removed. *CNN*. Dostupné z <https://edition.cnn.com/2021/06/16/politics/immigration-asylum-gang-domestic-violence/index.html> (cit 15.3.2022)

Scribner, T. (2017). You are Not Welcome Here Anymore: Restoring Support for Refugee Resettlement in the Age of Trump. *Journal on Migration and Human Security*, 5(2), 263–284. <https://doi.org/10.1177/233150241700500203>

Selee, A., & Soto, A. G. R. (2020). *Building a New Regional Migration System: Redefining U.S. Cooperation with Mexico and Central America*. Migration Policy Institute. Dostupné z https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/rethinking-regional-migration_final.pdf (cit. 10.3.2022)

Soto, A. G. R. (2020, červen). *One Year after the U.S.-Mexico Agreement Reshaping Mexico's Migration Policies*. Migration Policy Institute. Dostupné z <https://www.migrationpolicy.org/sites/default/files/publications/OneYearAfterUS-MexAgreement-EN-FINAL.pdf> (cit 15.3.2022)

Spagat, E. (2020, 5. září). *In ruling, judge throws lifeline to diversity visa lottery*. Dostupné z <https://apnews.com/article/virus-outbreak-politics-travel-immigration-66bb9570fdbdc12491df3057cd03b588> (cit. 15.3.2022)

Speer, J. K. (1970). America's Post-War Refugee Measures: A Sketch of Executive and Legislative Action. *The International Lawyer*, 4(4), 709-719 Dostupné z <https://scholar.smu.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=4179&context=til> (cit. 15.3.2022)

Thayer, R. L. (2020, 1. dubna). *Additional 540 troops heading to US-Mexico border to back up border agents during coronavirus outbreak*. Dostupné z <https://www.stripes.com/theaters/us/additional-540-troops-heading-to-us-mexico-border-to-back-up-border-agents-during-coronavirus-outbreak-1.624512> (cit. 15.3.2022)

The American dream (TAD). (n.d.). *Visum USA*. Dostupné z <https://www.usvisaservice.de/visum-usa/> (cit. 15.3.2022)

The United States Department of Justice - Executive Office for Immigration Review. (2021, 3. února). *About The Office*. Dostupné z <https://www.justice.gov/eoir/about-office> (cit. 15.3.2022)

The White House Office of the Press Secretary (2015, 29. září). *Presidential Determination -- Presidential Determination on Refugee Admissions for Fiscal Year 2016*. Dostupné z <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2015/09/29/presidential-determination-presidential-determination-refugee-admissions> (cit. 15.3.2022)

The White House Office of the Press Secretary (2016a, 20. září). *Remarks by President Obama at Leaders Summit on Refugees*. Dostupné z <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2016/09/20/remarks-president-obama-leaders-summit-refugees> (cit. 15.3.2022)

The White House Office of the Press Secretary (2016b, 28. září). *Presidential Determination -- Refugee Admissions for Fiscal Year 2017*. Dostupné z <https://obamawhitehouse.archives.gov/the-press-office/2016/09/28/presidential-determination-refugee-admissions-fiscal-year-2017> (cit. 15.3.2022)

The White House (2017, prosinec). *National Security Strategy of the United States of Amerika*. Dostupné z <https://history.defense.gov/Portals/70/Documents/nss/NSS2017.pdf?ver=CnFwURrw09pJ0q5EogFpwg%3d%3d> (cit. 15.3.2022)

Timmer, A. S., & Williams, J. G. (1998, prosinec). Immigration Policy Prior to the 1930s: Labor Markets, Policy Interactions, and Globalization Backlash. *Population and Development Review*, 24(4), 739–771. Dostupné z <https://doi.org/10.2307/2808023> (cit. 15.3.2022)

Torbati, Y. & M. Rosenberg. (2017, 21. prosince). *Exclusive: State Department tells refugee agencies to downsize U.S. operations*. Dostupné z <https://www.reuters.com/article/us-usa-immigration-refugees-exclusive-idUSKBN1EF2S5> (cit. 15.3.2022)

Trevizo, P., & Schwartz, J. (2020, 27. října). *Records Show Trump's Border Wall Is Costing Taxpayers Billions More Than Initial Contracts*. Dostupné z https://www.propublica.org/article/records-show-trumps-border-wall-is-costing-taxpayers-billions-more-than-initial-contracts?token=3p3X0N3JfobGr1KqFitlqTfpy7f_krE (cit. 15.3.2022)

TRAC (2022). *Asylum Decisions*. Dostupné z <https://trac.syr.edu/phptools/immigration/asylum/> (cit. 15.3.2022)

Trump, D. (2015). *Immigration Reform That Will Make America Great Again*. Dostupné z: <https://assets.donaldjtrump.com/Immigration-Reform-Trump.pdf>. (cit. 15.3.2022)

UN Refugee Agency. (2022). *Refugee Data Finder*. Dostupné z <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/download/?url=Q9Zv7w> (cit. 15.3.2022)

United States Citizenship And Immigration Services. (2017, 13. února). Lesson Plan Overview: Reasonable Fear of Persecution and Torture Determinations. Dostupné z https://www.uscis.gov/sites/default/files/document/lesson-plans/Reasonable_Fear_Asymlum_Lesson_Plan.pdf (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2018, 31. ledna). *USCIS to Take Action to Address Asylum Backlog*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/archive/uscis-to-take-action-to-address-asylum-backlog> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2019a, 30. dubna). Lesson Plan Overview: Reasonable Fear of Persecution and Torture Determinations. Dostupné z https://www.uscis.gov/sites/default/files/document/lesson-plans/Credible_Fear_of_Persecution_and_Torture_Determinations.pdf (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2019b, 10. července). *Immigration and Nationality Act*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/laws-and-policy/legislation/immigration-and-nationality-act> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2020a, 27. února). *What We Do*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/about-us/mission-and-core-values/what-we-do> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2020b, 6. března). *Refugee Processing and Security Screening*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/refugees/refugee-processing-and-security-screening> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2020c, 16. června). Green Card for Immediate Relatives of U.S. Citizen. Dostupné z <https://www.uscis.gov/green-card/green-card-eligibility/green-card-for-immediate-relatives-of-us-citizen> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2020d, 24. srpna). *Our History*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/about-us/our-history> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2021a, 26. ledna). *Types of Asylum Decisions*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/asylum/types-of-asylum-decisions> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2021b, 15. března). Preparing for Your Asylum Interview. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/asylum/preparing-for-your-asylum-interview> (Cit. 15.3.2022)

USCIS. (2021c, 14. února). *Central American Minors (CAM) Refugee and Parole Program*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/CAM> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2021d, 1. dubna). *Asylum Bars*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/asylum/asylum-bars> (cit. 15.3.2022)

USCIS. (2022a, 10. ledna) *Green Card for Family Preference Immigrants*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/green-card/green-card-eligibility/green-card-for-family-preference-immigrants> (cit 15.3.2022)

USCIS. (2022b, 3. února). *Refugees*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/refugees> (cit 15.3. 2022)

USCIS. (2022c, 15. února). *Refugee Adjudications: Policy and Procedures*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/refugees/refugee-adjudications-policy-and-procedures> (cit 15.3. 2022)

USCIS. (2022d, 22. února). *Green Card for Employment-Based Immigrants*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/green-card/green-card-eligibility/green-card-for-employment-based-immigrants> (cit. 15.3. 2022)

USCIS (2022e, 3. března). *Asylum*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/asylum> (cit. 15.3. 2022)

USCIS. (2022f, 15. března). *Obtaining Asylum in the United States*. Dostupné z <https://www.uscis.gov/humanitarian/refugees-and-asylum/asylum/obtaining-asylum-in-the-united-states> (cit. 15.3. 2022)

USCIS. (2022g). *Historical National Median Processing Time (in Months) for All USCIS Offices for Select Forms By Fiscal Year*. <https://egov.uscis.gov/processing-times/historic-pt> (cit 15.3.2022)

United States Code 22—Foreign Relations and Intercourse. (1962). §2601. Dostupné z <https://uscode.house.gov/view.xhtml?path=%2Fprelim%40title22%2Fchapter36&edition=prelim> (cit 15.3.2022)

United States Court of Appeals for the Fourth Circuit (USCA4). (2021, 8. ledna). *Appeal: 20-1160*. Dostupné z <https://refugeerights.org/wp-content/uploads/2020/05/refugee-veto-CA4-opinion.pdf> (cit. 15.3.2022)

United States Customs and Border Protection. (2022, 24. února). *About CBP*. Dostupné z <https://www.cbp.gov/about> (cit. 15.3.2022)

United States Department of Justice Office of the Attorney General (DOJ). (2019, 29 července). 27 *I&N Dec. 581 (A.G. 2019)*. Dostupné z <https://www.justice.gov/file/1187856/download> (cit 15.3.2022)

U.S. Department of State. (2014, 14. října). *In-Country Refugee/Parole Program for Minors in El Salvador, Guatemala, and Honduras With Parents Lawfully Present in the United States*. Dostupné z <https://2009-2017.state.gov/j/prm/releases/factsheets/2014/234067.htm> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (2017a) *Proposed Refugee Admissions For Fiscal Year 2017 Report To Congress* Dostupné z <https://2009-2017.state.gov/documents/organization/262168.pdf> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (2017b) *Proposed Refugee Admissions For Fiscal Year 2018 Report To Congress* Dostupné z <https://www.state.gov/wp-content/uploads/2018/12/Proposed-Refugee-Admissions-for-Fiscal-Year-2018.pdf> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (2018) *Proposed Refugee Admissions For Fiscal Year 2019 Report To Congress* Dostupné z <https://www.wrapsnet.org/documents/Report+to+Congress+for+FY+2019+USRAP.pdf> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (2019) *Report to Congress on Proposed Refugee Admissions for Fiscal Year 2020*. Dostupné z <https://www.state.gov/reports/report-to-congress-on-proposed-refugee-admissions-for-fy-2020/> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (2020) *Report to Congress on Proposed Refugee Admissions for Fiscal Year 2021*. Dostupné z <https://www.state.gov/reports/report-to-congress-on-proposed-refugee-admissions-for-fy-2021/> (cit. 15.3.2022)

U. S. Department of State. (n.d.). *About the U.S. Department of State*. Dostupné z <https://www.state.gov/about/> (cit. 15.3.2022)

United States District Court Northern District of California. (2019, 1. března). *Case 3:18-cv-03539-LB*. Dostupné z <https://www.courthousenews.com/wp-content/uploads/2019/03/Beeler-CAM-Order.pdf> (cit 15.3. 2022)

United States District Court for the District of Columbia. (2020a, 1. března). *Case 19-2676 (RDM)*. Dostupné z https://ecf.dcd.uscourts.gov/cgi-bin/show_public_doc?2019cv2676-34 (cit 15.3.2022)

United States District Court for the District of Columbia. (2020b, 31. srpna). *Case 1:20-cv-00846-RJL*. Dostupné z <https://s3.documentcloud.org/documents/7048721/8-31-20-ABB-v-Morgan-Injunction-Opinion.pdf> (cit 15.3.2022)

United States Government Accountability Office (GAO). (2020, listopad). *Southwest Border Information on Federal Agencies' Process for Acquiring Private Land for Barriers* Dostupné z <https://www.gao.gov/assets/gao-21-114.pdf> (cit. 15.3.2022)

United States House of Representatives. (1975, 23. května). *Public Law 94-23: The Indochina Migration and Refugee Assistance Act of 1975*. Washington D.C. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/STATUTE-89/pdf/STATUTE-89-Pg87.pdf> (cit. 15.3.2022)

United States House of Representatives. (1980, 17. března). *Public Law 96-212: The Refugee Act of 1980*. Washington D.C. Dostupné z <https://www.govinfo.gov/content/pkg/STATUTE-94/pdf/STATUTE-94-Pg102.pdf> (cit. 15.3.2022)

United States Immigration and Customs Enforcement. (2021, 13. května). *ICE's Mission*. Dostupné z <https://www.ice.gov/mission> (cit. 15.3.2022)

Vialet, J. C. (1980) *A Brief History of U.S. Immigration Policy*. CRS Report No. 80-223 EPW. Washington, DC: Congressional Research Service. Dostupné z https://digital.library.unt.edu/ark:/67531/metacrs8492/m1/1/high_res_d/80-223_1980dec22.pdf (cit. 15.3.2022)

Vogue, A. (2017, 27. června). Supreme Court allows parts of travel ban to take effect. *CNN*. Dostupné z <https://edition.cnn.com/2017/06/26/politics/travel-ban-supreme-court/index.html> (cit. 15.3.2022)

Wilson. J. H. (2019, 15. října). *The Diversity Immigrant Visa Program*. Dostupné z https://www.everycrsreport.com/files/20191015_R45973_d9ae0040a7eeec8daf9ed3c323d008e2857b9144.pdf (cit. 15.3.2022)

YouTube: BBC News. (2018, 28. ledna). *Life in the Shadow of US-Mexico border Wall - BBC News*. Dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=r9Gd-axMMbM> (cit. 15.3.2022)

Youtube: Grabowski, J. J. (Case Western Reserve University). (2019, 5. března). *The Immigration Acts of 1921 and 1924 and How They Changed Cleveland*. Dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=IQaUnQkR5Pg> (cit. 15.3.2022)

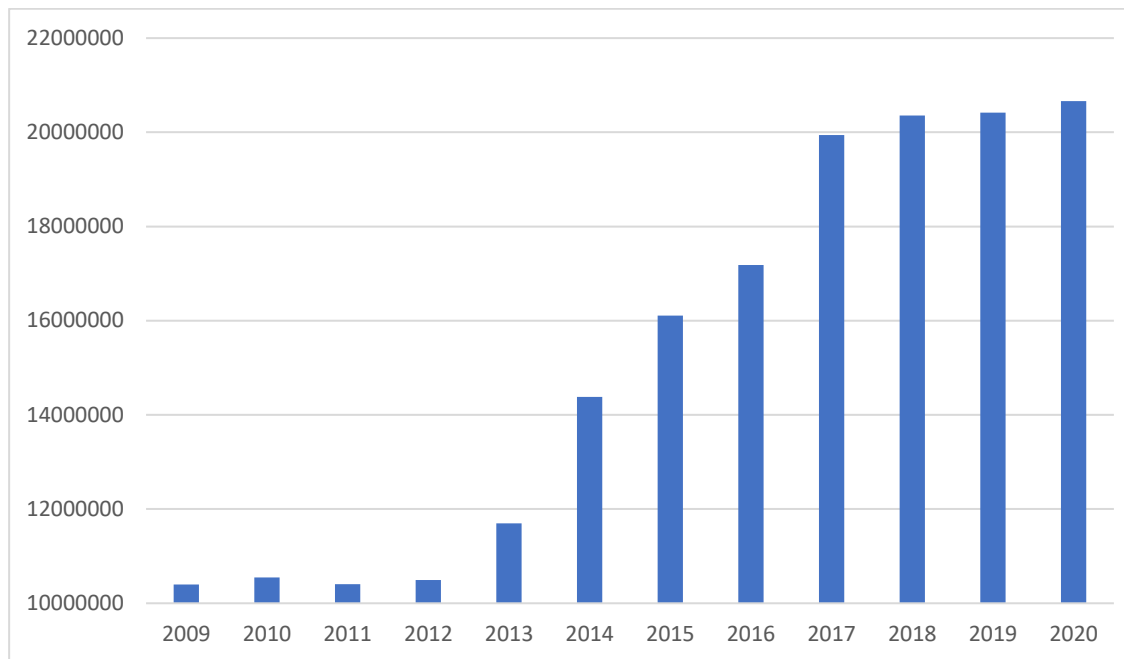
Youtube: The Ethics Centre. (2017, 22. června). James C. Hathaway on the 1951 Refugee Convention. Dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=p9dYwmnBphs&t=1042s> (cit 15.3.2022)

YouTube: VICE News. (2019, 12. června). *The U.S.-Mexico Immigration Agreement Does Virtually Nothing for the Migrant Crisis*. Dostupné z <https://www.youtube.com/watch?v=2I4HT6TXd60&t=161s> (cit. 15.3.2022)

Zogata-Kusz, A. (2009). Teorie a politika imigrační kontroly In D. Topinka (Ed.), *Vyprávění - identita - diference: vybraná témata kulturních studií Kultura - média - komunikace* (s. 173-183). Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci

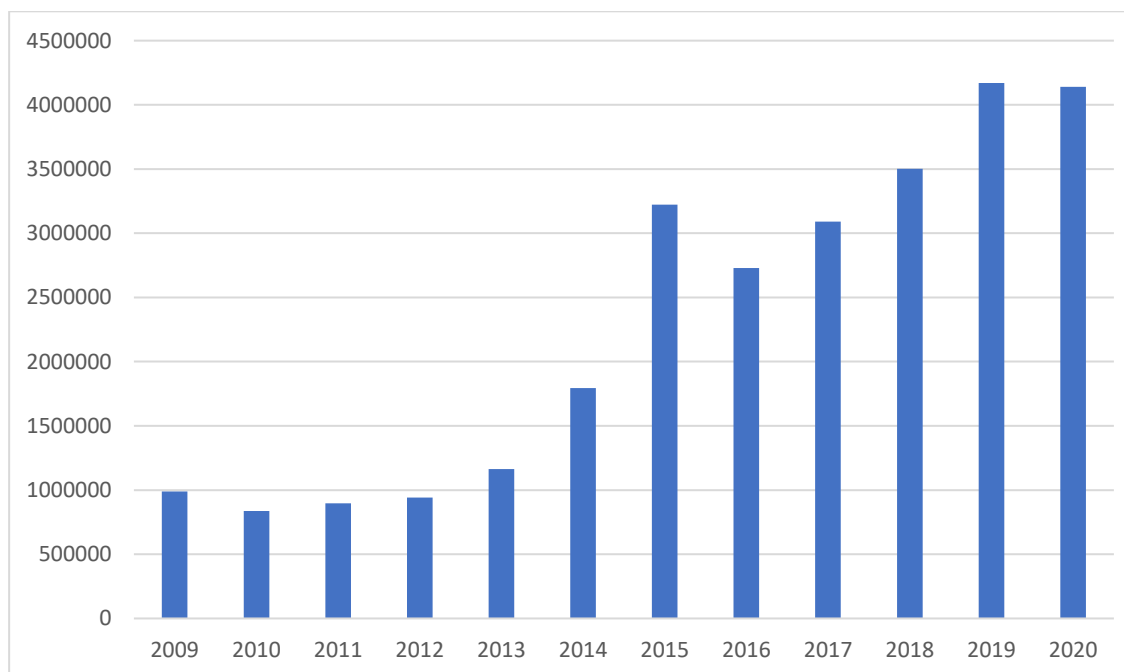
Přílohy

Příloha 1: Uprchlíci pod UNHCR mandátem

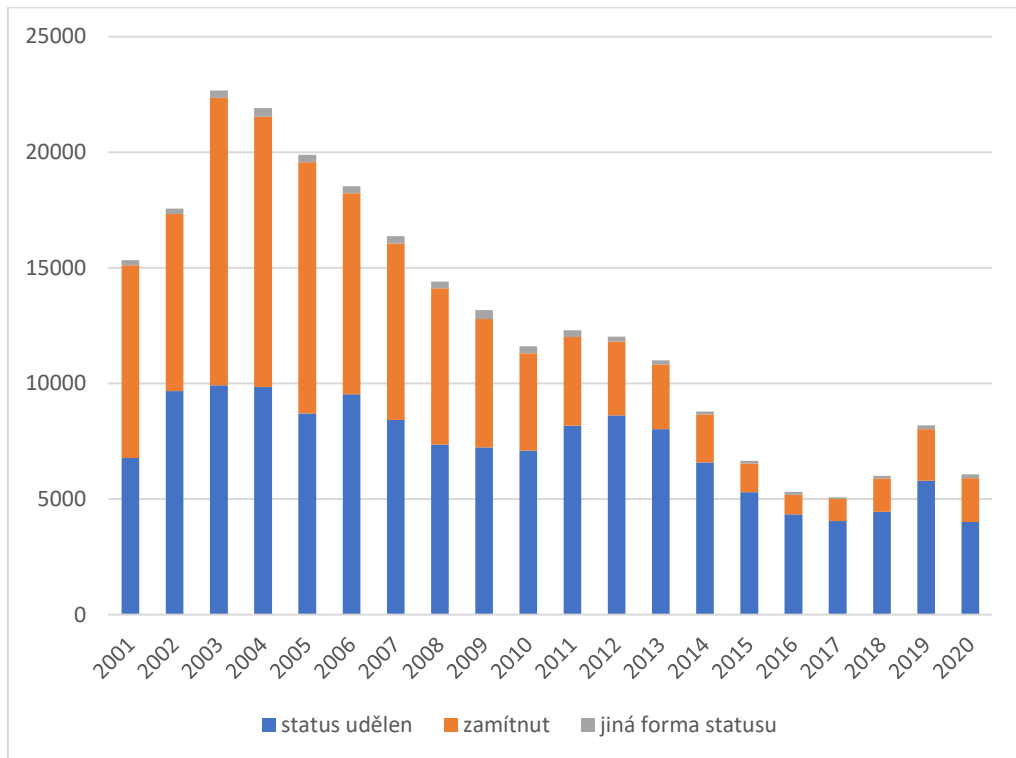
Zdroj: UNHCR, 2022, upraveno autorem

Příloha 2: Žadatelé o azyl ve světě evidovaných UNHCR

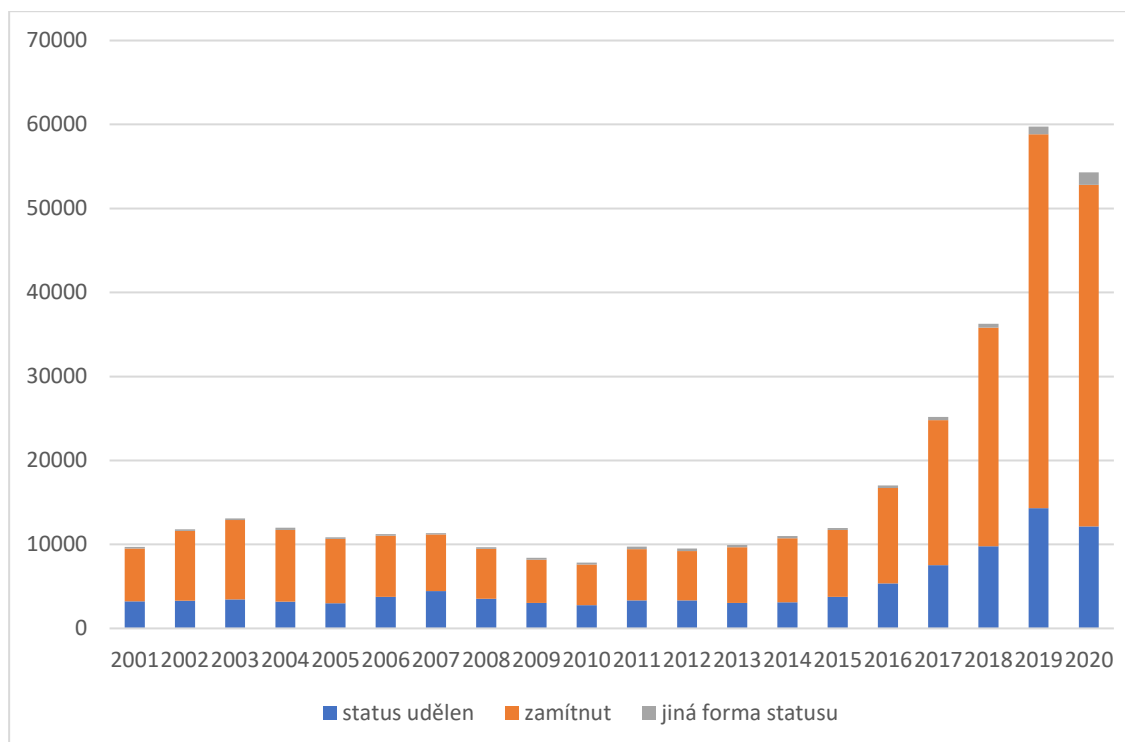
Zdroj: UNHCR, 2022, upraveno autorem

Příloha 3: Výhodnocení *affirmative asylum* žádostí na imigračním soudu

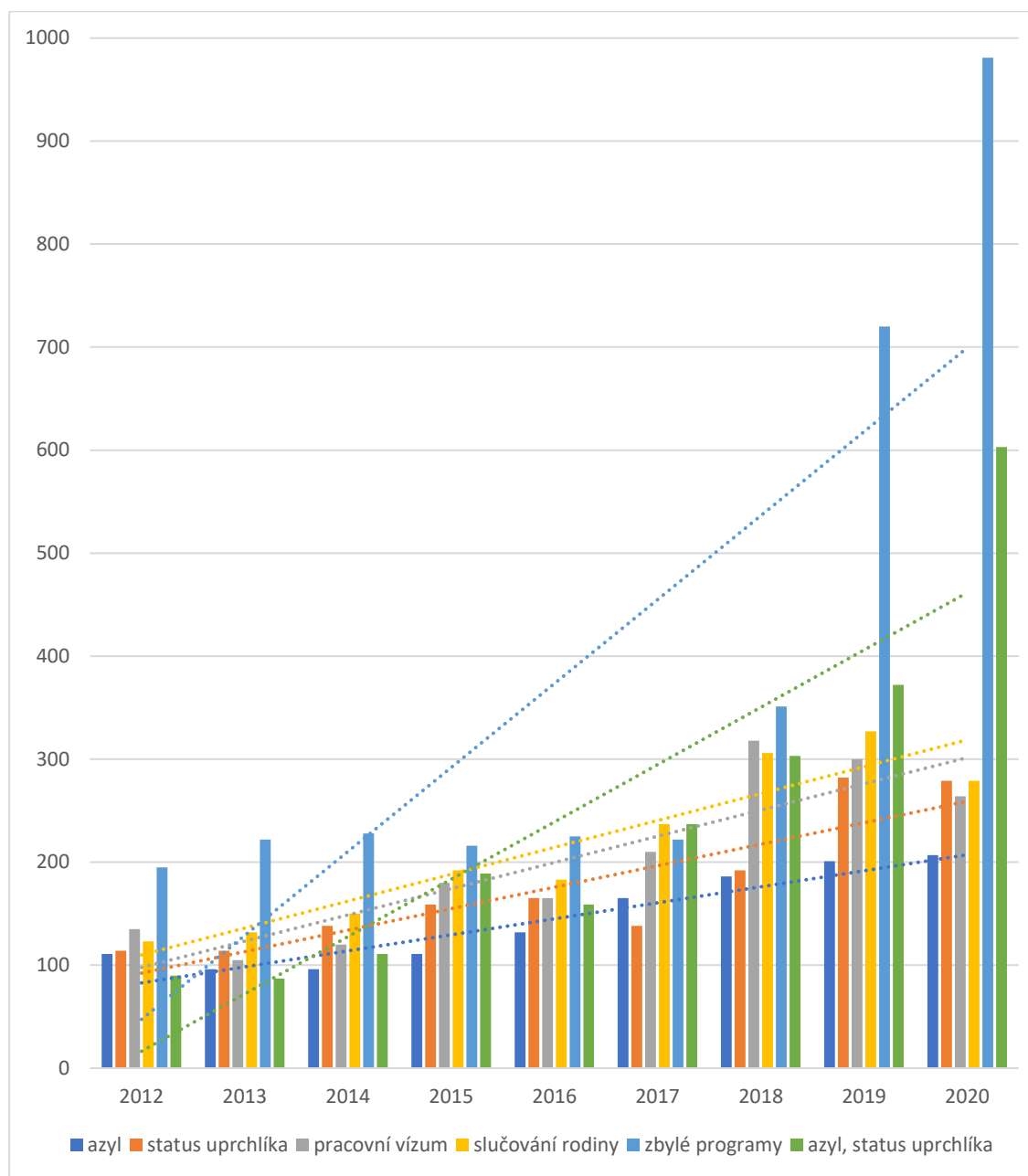
Zdroj: TRAC, 2022, upraveno autorem

Příloha 4: Výhodnocení *defensive asylum* žádostí na imigračním soudu

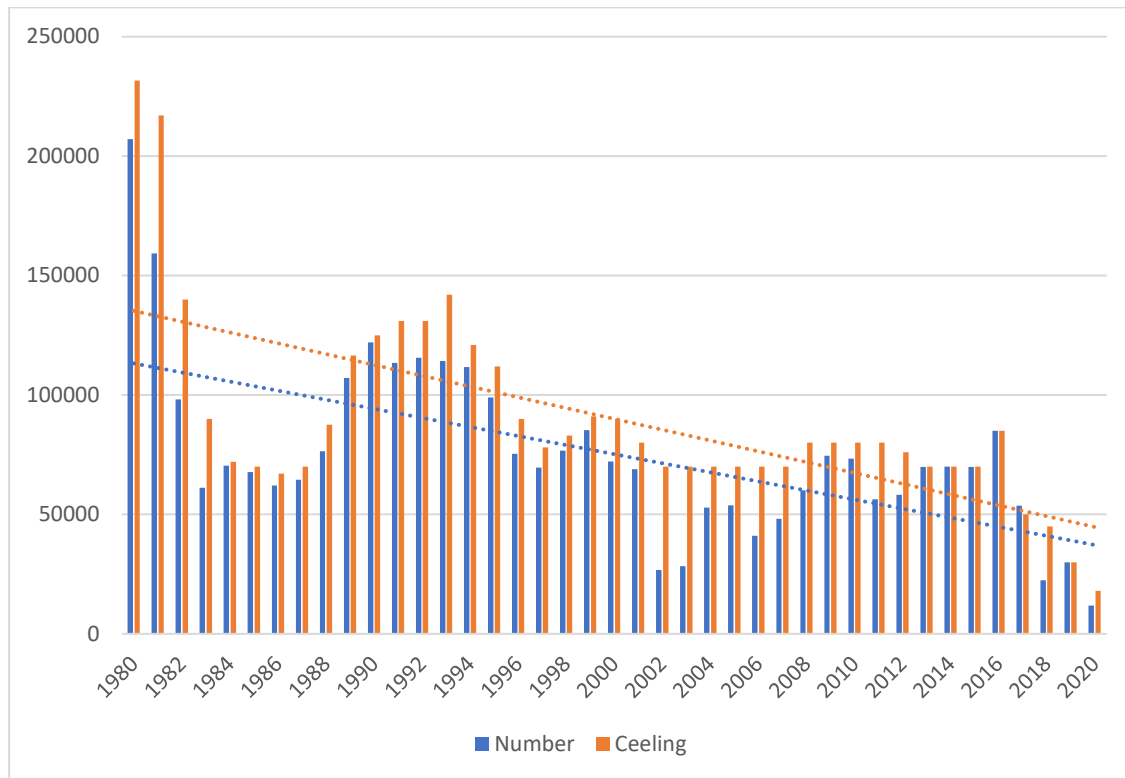
Zdroj: TRAC, 2022, upraveno autorem

Příloha 5: Medián čekací lhůty dle statusu podávána na formulář I-485 a I-730

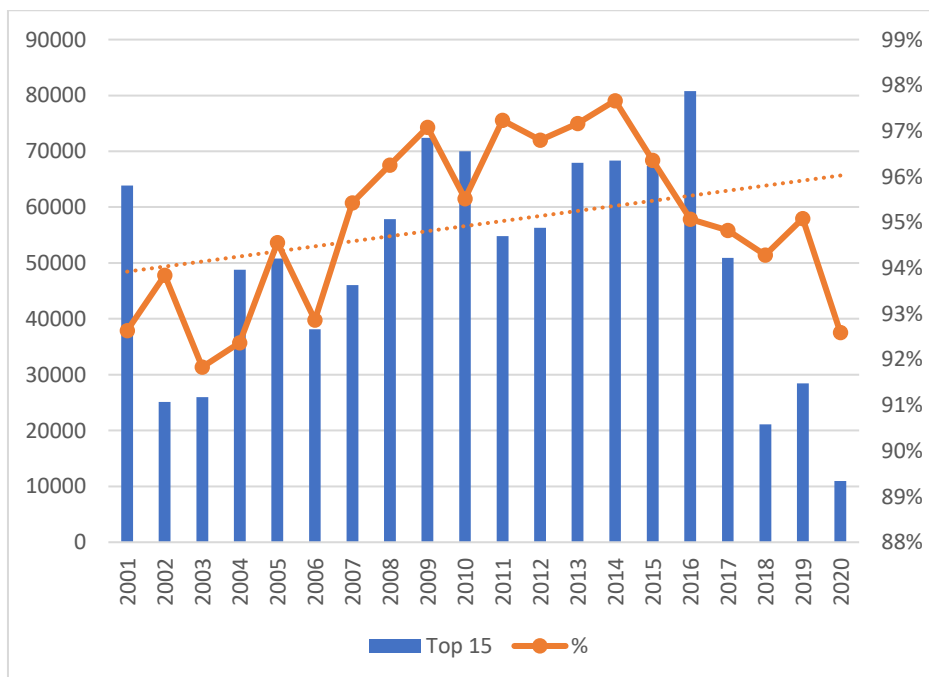
Zdroj: USCIS, 2022g, upraveno autorem

Příloha 6: Přijetí uprchlíci v letech 1980-2020

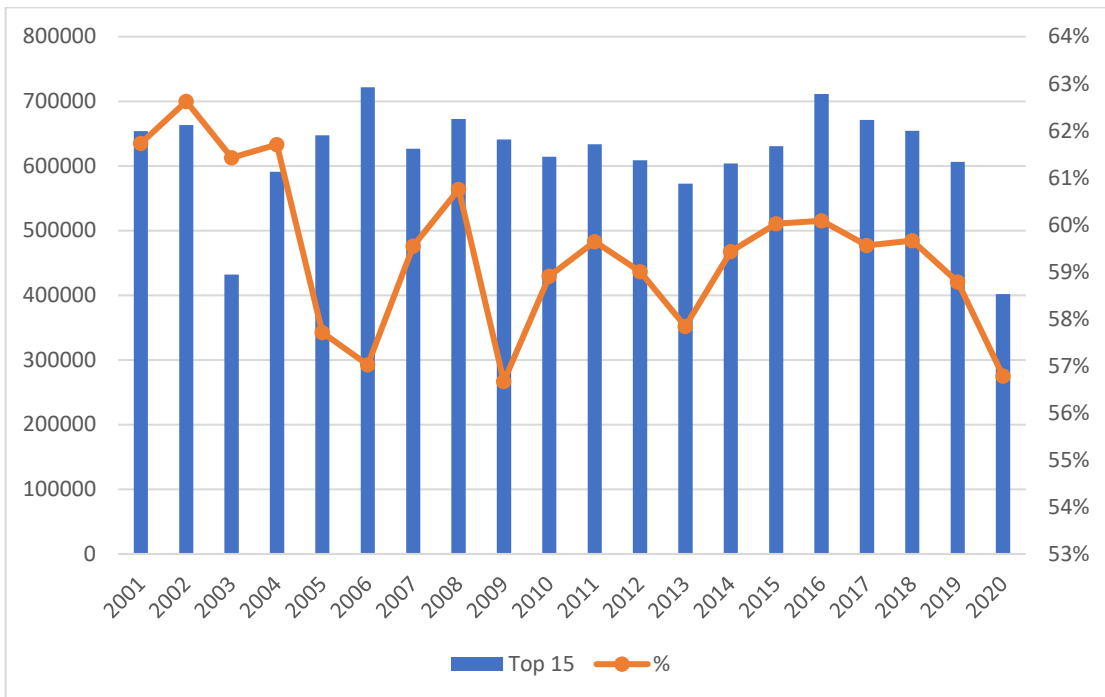
Zdroj: DHS, 2022, upraveno autorem

Příloha 7: Podíl top 15 zemí původu s nejvyšším počtem uprchlíků

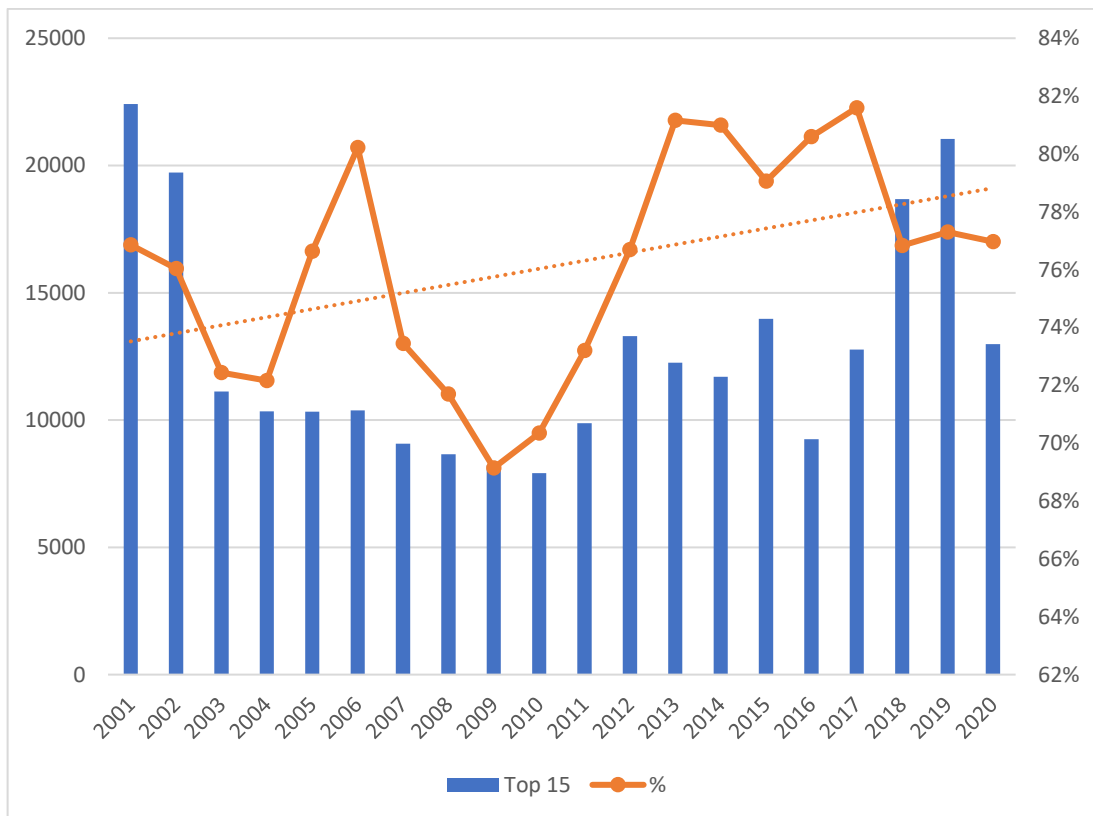
Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem

Příloha 8: Podíl top 15 zemí původu s nejvyšším počtem LPR

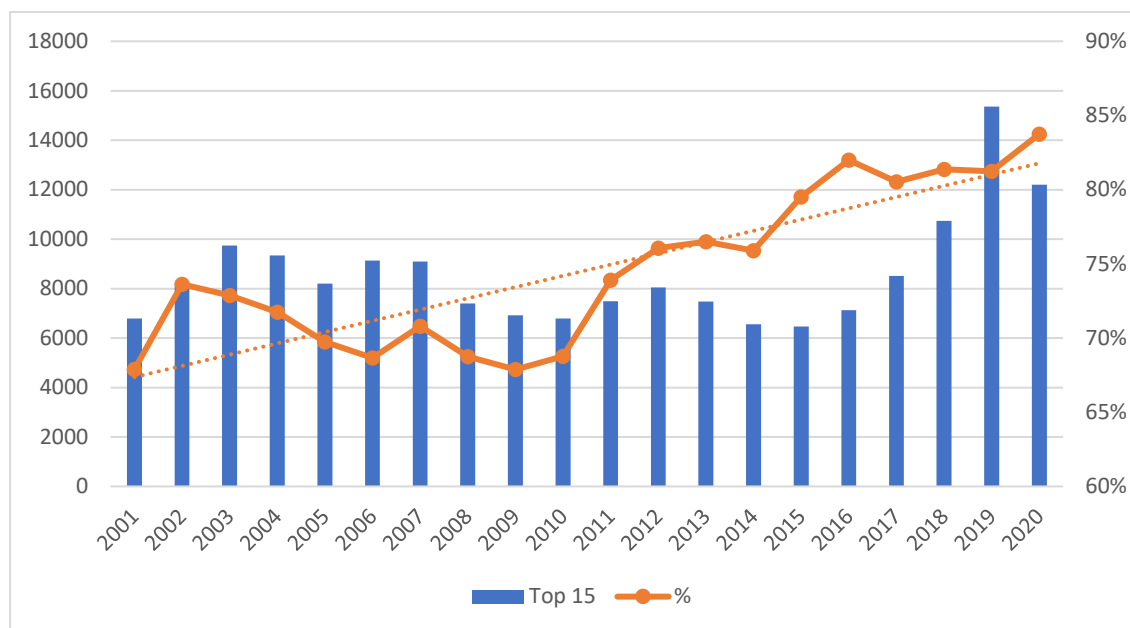
Zdroj: DHS, 2022c, upraveno autorem

Příloha 9: Podíl top 15 zemí původu s nejvyšším počtem *affirmative asylum*

Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem

Příloha 10: Podíl top 15 zemí původu s nejvyšším počtem *defensive asylum*

Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem

Příloha 11: Top 15 zemí s nejvyšším počtem LPR, vybrané roky					
Země	2001	2008	2017	2019	2020
Afghánistán	x	x	19538	x	11407
Brazílie	x	x	14989	19825	16746
Bosna	23594	x	x	x	x
Čína	56267	80271	71565	62248	41483
Dominik	21195	31879	58520	49911	30005
El Salvador	31089	19659	25109	27656	17907
Filipíny	52919	54030	49147	45920	25491
Guatemala	x	16182	x	x	x
Haiti	27031	26007	21824	17253	x
Honduras	x	x	x	15901	x
Indie	70032	63352	60394	54495	46363
Jamajka	X	18477	21905	21689	12826
Jižní Korea	20532	26666	19194	18479	16244
Kanada	21752	X	x	x	x
Kolumbie	x	30213	17956	19841	11989
Kuba	27453	49500	65028	41641	16367
Mexiko	205560	189989	170581	156052	100325
Nicaragua	19634	x	x	15888	12398
Pákistán	x	19719	17408	x	x
Peru	x	15184	x	x	x
Rusko	20313	x	x	x	x
Ukrajina	20914	x	x	x	x
Venezuela	x	x	x	x	12136
Vietnam	35419	31497	38231	39712	29995
Poznámka: x ve fiskálním roce znamená, že země nepatřila k top 15 zemí původu, Bosna a Hercegovina (Bosna), Dominikánská republika (Dominik.), Čínská lidová republika (Čína)					
Zdroj: DHS, 2022c, upraveno autorem					

Příloha 12: Top 15 zemí s nejvyšším počtem uprchlíků, vybrané roky							
země	2001	2008	2016	2017	2018	2019	2020
Afghánistán	2930	576	2743	1315	802	1197	603
Bhútán	x	5320	5455	3340	2016	x	x
Bělorusko	x	x	x	x	180	x	x
Burma	x	18139	12294	5047	3525	4928	2112
Burundi	x	2889	729	x	219	259	x
Bosna	14593	x	x	x	x	x	x
Kongo	x	727	16279	9325	7841	12875	2863
Etiopie	1429	x	1147	791	387	258	x
El Salvador	x	x	x	1124	724	311	362
Eritrea	x	x	1924	1912	1260	1750	475
Guatemala	x	x	x	x	x	x	249
Chorvatsko	1020	x	x	x	x	x	x
Irák	2473	13822	9837	6857	x	462	541
Irán	6590	5270	3736	2575	x	x	x
Kolumbie	x	x	523	x	x	298	219
Kuba	2944	4177	x	x	x	x	x
Libérie	3429	992	x	x	x	x	x
Moldávie	1168	487	x	x	197	x	352
Nepál	x	x	x	x	193	x	x
Pákistán	x	x	546	347	444	266	169
Rusko	4454	426	x	377	442	x	190
Sierra Leone	2004	x	x	x	x	x	x
Somálsko	4951	2523	9032	6122	257	230	149
Střeroaf.	x	x	x	x	x	244	x
Súdán	5959	375	1444	962	x	376	258
Sýrie	x	x	12583	6566	x	560	486
Ukrajina	7172	1022	2523	4254	2637	4432	1935
Vietnam	2730	1112	x	x	x	x	x
Poznámka: x ve fiskálním roce znamená, že buď ze země nebyli přijati žádní uprchlíci nebo země nepatřila k top 15 zemí původu, Bosna a Hercegovina (Bosna), Demokratická republika Kongo (Kongo), Středoafriická republika (Středoaf.)							
Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem							

Tabulka 13: Top 15 zemí s nejvyšším počtem <i>affirmative</i> a <i>defensive asylum</i> , vybrané roky							
Země	2001	2008	2016	2017	2018	2019	2020
Albánie	539, 513	x, 324	x, 94	x, 118	x, 180	x, x	x, x
Arménie	1447, 203	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Bangladéš	x, x	x, x	x, 91	x, 120	x, 287	x, 367	x, 289
Barma	1309, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Čína	4938, 2677	2038, 3424	1385, 3077	2820, 2731	3750, 3048	3989, 3459	2855, 1949
Egypt	194	234, 182	686, 148	1014, 140	1401, 164	2125, x	1336, x
El Salvador	x, x	313, 172	1379, 758	2110, 1343	1141, 1773	875, 2320	291, 1721
Eritrea	x, x	x, x	256, 151	348, 238	x, 271	x, 320	x, 122
Etiopie	1171, 218	596, 314	297, 185	291, 155	406, x	x, x	222, x
Guatemala	x, x	378, 162	1273, 631	1997, 953	1303, 1016	1041, 1544	441, 1435
Guinea	x, x	238	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Haiti	1231, 369	727, 510	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Honduras	x, x	x, x	855, 620	1085, 956	815, 1181	524, 1291	256, 1013
Indie	860, 506	x, 269	x,308	214, 457	x, 951	329, 1927	x, 1179
Indonésie	610, 181	383, 195	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Irák	645, 188	596, 408	597, x	469, x	397, x	375, x	x, x
Irán	882, 232	328, x	381, x	313, x	X, x	341, x	203, x
Jugoslávie	x, 189	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Kamerun	x, x	282, x	114	219	312	659	591
Keňa	x, x	215, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Kolumbie	5659, 396	1113, 533	x, x	x, x	x, x	x, x	282, x
Kuba	x, x	x, x	x, x	x, x	X,161	X,711	X,1226
Libérie	770, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Mexiko	x, x	x, x	449, 456	476, 551	715, 631	783, 802	490, 717
Nepal	x, x	347, x	235, 260	X, 290	X,469	x, 605	x, 307
Nicaragua	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, 357	x, 364
Nigérie	x, x	x, x	x, x	x, x	452, x	764, 194	411, 151
Pákistán	x, x	x, x	360, x	242, 93	458, 135	386, x	249, x
Rusko	552, 351	372, 198	206, 81	286, x	756, x	1097, 299	741, 244
Somálsko	1279, 354	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Sovětský svaz	x, x	x, 172	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Srí Lanka	218, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Súdán	520, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x	x, x
Sýrie	x, x	x, x	671, x	630, 145	545, 157	501, x	289, x
Turecko	x, x	x, x	x, x	x, x	475, x	1714, x	1568, x
Ukrajina	x, x	x, x	x, x	x, x	368, x	x, x	x, x
Venezuela	x, x	756, 294	316, x	477, x	5701, x	6200, 501	3349, 890

Poznámka: x ve fiskálním roce znamená, že buď ze země nebyli přijati žádní azylanté nebo země nepatřila k top 15 zemí původu, první hodnota značí *affirmative* a druhá *defensive asylum*, Jugoslávie a Sovětský svaz, jedná se o rozpracování žádosti podané ještě v době jejich existence, Čínská lidová republika (Čína)

Zdroj: DHS, 2022d, upraveno autorem

Abstrakt

Předpoklad Trumpovy administrativy byl, že prostřednictvím své politiky dokáže kontrolovat migraci do USA. Práce si klade za cíl zjistit, jaký dopad měla Trumpova imigrační politika na charakter nucené mezinárodní migrace do USA v době jeho administrativy. Pro účely bakalářské práce byla zvolena kvalitativní analýza zdrojových textů. Následné změny provedené výkonnou mocí a jejich dopady byly ověřeny řadou determinantů, které jsou porovnávány s daty od roku 2001 a v některých případech od roku 2012. Počet nařízení, které vedly ke transformování azylové politiky změnily struktury dané skupiny migrace v rámci celkového počtu a razantně se Trumpově vládě povedlo redukovat počet přijatých uprchlíků. Řada politik však přišla později, anebo byly zrušeny nebo modifikovány vlivem pandemie. I přes mnohem vyšší počet žadatelů o azyl na jižní hranici nedošlo k masivnímu udělování azylu. Trump úspěšně zúžil granty na humanitární ochranu, zvýšil kontrolu jižní hranice. Donald Trump udělal z USA, dříve dominantního aktéra v rámci přesídlení a respektování lidských práv žadatelů o azyl a uprchlíků, zemi, která se snažila dát svoje zájmy na první místo před zájmy světové komunity. Trump byl prvním prezidentem, který využil plně výkonnou moc a využil situaci ve svůj prospěch, protože Kongresu se nedařilo aktualizovat imigrační zákony. Podle přesvědčení Donalda Trumpa převzal „rozbitý imigrační systém země“ a reformoval ho k prosazení své politické agendy.

Klíčová slova: azylová politika, Donald Trump, migrace, migrační politika, uprchlík, USA

Abstract

The Trump administration assumed their policy would enable them to regulate migration to the USA. The aim of this thesis is to determine how Trump's immigration policy impacted the structure of forced international migration during his administration. A qualitative analysis of source texts was done for the purposes of this thesis. Changes implemented by the executive power and their impact were evaluated using various determinants which were compared with the data collected since the year 2001, or 2012 in some of the cases. The number of executive orders which led to the transformation of the asylum policy changed the structure of the specific migrating group. The Trump administration succeeded in greatly reducing the numbers of accepted refugees. More policies were implemented after the fact, while other were repealed or modified due to the pandemic. There was no massive spike in the asylum grant rates despite the significantly higher numbers of asylum seekers in the southern border area. Trump succeeded in limiting the grants awarded for the purposes of humanitarian protection, while also increasing the monitoring of the southern border. The USA, once very invested in the issues of migration and respecting human rights of asylum seekers and refugees, became a country which puts its own interests before those of the world community during Donald Trump's time in office. Trump was the first president who used his executive power to its full extent. He did so because of the Congress's inability to update immigration laws. The situation served to his advantage. Donald Trump believes he had been handed "a broken national immigration system", which he reformed to support his political agenda.

Keywords: asylum policy, Donald Trump, migration, migration policy, refugee, USA